

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

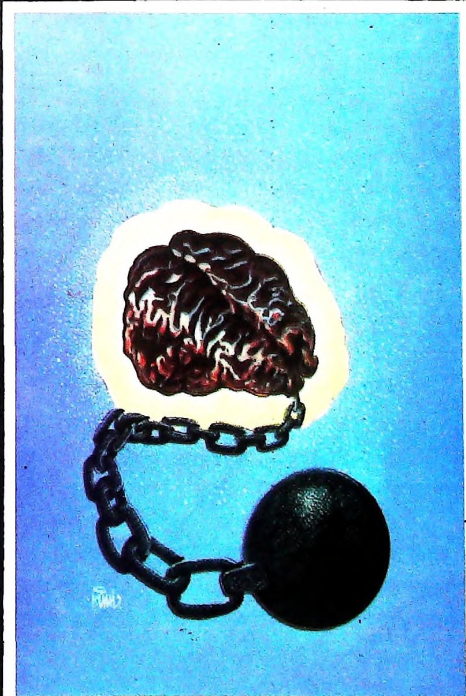
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAHKUM DUYGULAR

Emine Senlikoğlu

Düzenleyen: bilginDK
2018-07-11

MEKTUP YAYINLARI : 2

ACAR MATBAACILIK TESISLERI
Peykhane Sk. Kamer Han No. : 18-20/1
Tel. : 528 84 42
Çemberlitaş/İstanbul

Emine Şenlikoğlu (Özkan)

MAHKUM DUYGULAR

II. Baskı

**Fevzipaşa Cad. Meymenet Sk. No. : 10/A
Fatih/İSTANBUL
Tel. : 521 83 10**

Mahkûm ne demektir, bilir misiniz? Sizin inancınıza göre mahkûmu nasıl tarif edersiniz bilemem amma, benim inancıma göre mahkûm, sadece demir perde arkasında olanlar değil, perdenin önünde ama mahkûm olanlardır. Bir kuş uçuyor diyerekten ona hürdür diyebilir miyiz? Belki istediği yöne doğru uçuyordur, fakat acaba istediği şekilde mi uçuyordur? Arkasında avcılar tüfeklerini ona çevirmemişler midir?.. Acaba o kuş her kanat çırpışında kanlar içinde kalmıyor mudur? Cığırından yaralı olmadığı belli midir?.. Sorular... Sorular... Demek ki, bazı işler görüldüğü gibi değildir!..

Kardeşlerimiz, binbir çile, binbir iftira ile engelleri Allah'ın (c.c.) yardımı ile aşarak elhamdülillah ikinci kitabımı da maddi ve manevi sıkıntılar ile basıyoruz... İlk kitabımızın birinci baskısı umulmadık bir hızla bitti... İlk kitabım «GENÇLİĞİN İMANINI SORULARLA ÇALDILAR» idi ve sorularla ilgili bir kitaptı... çabuk bitti. Yalnız, şu elinizde bulunan MAHKUM DUYGULAR şiir kitabıdır... Buna rağmen gerek eşimin, gerekse arkadaşlarımın verdiği güven ile şiirlerimi topladım. Daha doğrusu bu şiirleri kitap yapmamı isteyen eşim topladı. Zaten ben tolayamazdım. Çünkü Allah'tan olan bir unutkanlığım var. Bugün şurada otururken bir haber mi duydum bir yazı mı okudum. Bu beni etkilediyse hemen orada bir şeyler yazar, kalemi de, yazıyı da orada bırakırım. Onun için bazı şiirlerimi benden başka he-

men hemen çok az kimse anlar. Buna rağmen ben o şiirlerimi de kitaba koydum. Biliyorum ki gün geçtikçe bu tür şiiri anlayanlar artacaktır. Meselâ şu şiir :

O KALACAKMIŞ!

Çıkmamalıymışım aradan, «O» kalacakmış,
Çıkamıyorum ki, çıkışlar kapalı.
Bakışlar «O», eller, ayaklar «O» olacakmış,
Bana gelmiyor ki, gelişler kapalı...

Her insanın kapasitesine göre yazmak, söylemek mümkün değildir... Zevkler bir olsaydı, bu kadar renkten giyerdi. Demek ki, herkes ayrı ayrı renklerden, ayrı ayrı işlerden hoşlanıyor... Biliyorum belki «Bu da neymiş?» diyenlerden tutun da ŞENLİKOĞLU çok ileri gitti diyenlere kadar her tür insanlarla karşılaşacağız. Bunu şimdiden görüyor gibiyim. Fakat bu tenkitler beni yıldırmayacak. Belki biraz üzüntü geçireceğim. Çünkü gelen taşlar düşman elinden değil, dost elinden gelecek. Elbetteki az da olsa bu durum insanı üzer... Ama ne yapalım? Bir ayağımızı total yapsalar bile, öteki ayağımızla yürümeye devam edeceğiz biiznillah.

Yalnız bu arada bizi destekleyen emeği geçenlerden Allah razı olsun diyecek olanların da çok olduğuna inanıyorum. Allah hepsinden razı olsun:

Bundan sonra imkânım el verirse;

«BİZE NASIL KIYDINIZ?»ı birinci sıraya koyacağız.

Şunu da hemen söyleyeyim. İnanırmısınız bilmem, aslında bu kitaları yazarken de, yazdım derken de bazen sıkıntı çekiyorum. Gerçi Ben, mükemmel bir kitap yazdım demiyorum. Mükemmel kitaplara eleman yetiştiren

kitap yazdım, hem kendi kapasiteme göre yazdım. Her satıcının bir alıcısı vardır. Benim de kendime göre okuyucum olur elbette dedim ve yine de diyorum. Şu dünyada ne kadar kalacağım?... Kaldığımız müddet bir şeyler yapabilmek değil mi gaye?...

Kitabımın ismini MAHKUM DUYGULAR koyuşumun sebebini, anlamak isteyen herkes zannederim anlamıştır. Diyorum ki: Kim demiş hapis hanede yatanlar mahkûmdur? diye... Onlar istediklerini yapamamaları bile, istediklerini söylüyorlar. Ama ben, ne istediklerimi söyleyebiliyorum, ne de istediğimi yaşayabiliyorum. Demek ki gerçek mahkûm benim... Gerçek mahkûm kardeşim... Gerçek mahkûm inancımıdır!

Kadın ticaretinin aşık bir şekilde (reklamı) tanıtılması yapılırken, dinimin tanıtılması aşık bir şekilde yapılamıyor. veya yapılmıyorsa, orda ben, dinimle beraber mahkûm sayılırım. Tabii sende.

Onun için KİTABIMIN İSMİNİ MAHKUM DUYGULAR koydum. Yalan mı? Ben de, duygularımda mahkûm değil miyim?... Buna «hayır» diyenler bir camiye baksınlar, bir meyhaneye, bir de baksınlar. Aradaki korkunç farkı kendi gözleri ile görsünler. Bu arada gözlerine de İslâm gözlüğü takmayı unutmasınlar. Dertlerimin çokluğundan bu yazı önsöz olmasaydı nerde ise bir kitap yazacağım. Konuyu burada noktalarak, sözü mahkûm duyguların masralarına bırakıyorum.

Allah'ın selamı dinsti (İslâmı) sevenlerin üzerine olsun. Amin...

Emine ŞENLİKOĞLU
18 Rebiul evvel 1405 İSTANBUL

DESTEK

Kadına Cihad sahasını sunan erkektir
Sözüm hayal değil tam bir gerçektir
Eşim Recceb bana destek olmasa
Kalemim körelip, Mürekkebe bitecektir...

ERKEK AĞZI

Ben bilirdim ki dedi-kodu'yu kadınlar yapar
Meğer erkekler de yaparmış, en az onlar kadar...

KUCAĞIMA

Şu çarpıtılan dünyayı benzettiler lağuma
Alın başınıza çarpın, dünyanın üstünü alın
Temiz toprak yeter, toprağı verin kucağımıza.

10.2.86

VELİNİMETİME

Karıncayı incitmek istemezsiniz
Yine de iftiraya hedef sizsiniz

BİZDEN SÖYLEMESİ

Velileri küçük gören kendisini küçültür,
Belki mü'mindir amma bildiğini çürütür.

KAHRAMANLAR

Zindan'a girdiğim için bana Kahraman diyenler
Bence bu kardeşlerim,
Kahramanlar'a hakaret ve eziyet ederler.
Niçin mi?
Nerde kahramanlık?
Nerde Mücahidlik?
Kahraman dediğin,
Kelle koltukta, boyun eğmeden, takva ile gidenler.
O kahramanlara
O Mücahidler'e
Binlerce kez selâm olsun.
İşte onlardır kahraman, kahramanca gidenler...

18.2.1996

ÂLİM'İ TENKİD HA?

Asrımızda moda oldu Âlim beğenmemek
Bu ne vahşettir böyle; düşünmek gerek.
Biz daha âlim'in (A)'sına giremezken
Cahilliğimize bakın ne cesaretli yürek!..

RUH-İ HABİBULLAH'A

Sana hakkı ile ümmet olamadım,
Ümmetinim derken utandım.
En zayıf ümmet olmaya razıyım,
Hangi noktadayım anlamadım!...
Sana nasıl bakacağım ya Resulullah
Şefaatine nail olurum İnşaallah
O gün, kovulan, yüzü karalı olursam,
Yüzüme vurma ya Habiballah...
Seni çok seviyorum, uğruna canım feda
Gafilim, yeniyor beni nefs-i hevâ
Biliyorum can vermek de azdır senin yoluna.
Biliyorum Kur'andır, Sünnettir bize devâ...

KALBİNE

Dert

Yıldırım gibi bir dert girince kalbine
Aldırma,
Aldırsan da hiçbir şey geçmez ki eline
Düşün,
Hürriyetle özgürlüğün arasındaki farkı.
Aldanıp,
Demeyesin, böyle döner dünyanın çarkı
Miskinlik
Kim umudunu keserse zafer gününden,
Farkı yok,
Yaşamak bâbından hayvan yönünden.
Belki :
Dert İslâm derdi olmalı kişiye.
O gün :
Cennet verilsin o kahraman kişiye.

1.2.1986

İNSANLAR

Aman şu insanlar, aman aman
Her biri ayrı kapı çalar bir zaman
Bir şeyle yaranılmaz şu insanoğluna
O yüzden aldırma, sen git yoluna

8.2.1986

KİMBİLİR?

Aslında söylemek istediğim neler var neler
Söyleyebilsem, taş olan katı kalbleri deler.

KARDEŞİME

Kâfirin Padişahı kurban olsun Müslüman'a
Müslüman'ın tırnağını değiştirmem o'na...

KELEPÇE

Bağlar mı beynimi? Kalles kelepçeler,
Kelepçeler bir gün, ve o eller!...

KÖR

Olurmu! kafa gözüm kör, kalp gözüm kör,
Aklım görsün dedim, o da çok nankör.
Bari kalemle yazayım dedim,
Baktım ki kalemim onlardan da kör...

ANLA KARDEŞ!

Durma ey kardeş, gel beraber çalışalım
Kederime bak nedir? Dinle, ikimiz paylaşalım.
Ne yürek dayanır ne de taş, ikisi de dayanmaz çatlar
Viyanaya kadar gitmişti, bizim yiğit taşıyan atlar.
Ah! Şimdi nerde o yiğitler, aynı atlarla geçip gitmişler,
Gidenlerin torunları oradan neler neler getirmişler!...
Bir bak... O koca vatandan kalan şu küçük hatıralara
Şu tabloya bir bak!... Bütün varlığı vahşet, bütünü
kara.

Omuzların üzerinde birer kafa taşıyor insanlar fakat,
Öyle garip hallerdir ki, kendine indirir kendisi tokat.
Satar öz evlâdını, namusunu dinini, sonra sırtarak
der :

«Bu çağ Atom çağıdır, bu çağda medeniyet böyle
gider...»

Düşünsene nasıl sarmış garplıların murdar pisliği bizi,
Akın akın geliyor, gelen zulümler!... İşte dizi dizi.
«Efkâr ne demek. Bu zulüm karşısında... Gökler bile
inler.

Nasıl farkedemez? Vatansız gezen Müslüman'ı
Mü'minler?

Bu keder beni öyle esir etti ki, bunu anlatamam
kardeş

Bazan düşünüyorum benden üstünmüdür acaba
şu leş.

O leş ki hiç olmazsa kokusu ürpertir kimilerini de
Uzaklaştırır, kaçıır, etrafında ne varsa hepsini de:
„Aman kaçalım» derler ve kaçıp inler'e girerler.
Ben leş değilim de ne olmuşum? Beynimden yürür
giderler.

Eyy!... Kardeş «Saçmalıyormu?» dedin bana,
bilmiyorum, fakat;

Beni anlarsın sen hissettiklerimi hissedersen ancak!...
10.2.1986

DÜŞÜN!

İbadet etmeyen insan, damla damla erir.
Ruhu mahkûm olurken, Nefsi filizler verir!...

KARDEŞİMDEN

Öldüğümü duyanlar Fatıha okurlarmı?
Benim din kardeşim bana ebedi Yârmı?
Bekliyorum, beklemek hakkımdır dua,
Kardeşine okumayan bir kardeş varmı?

BUGÜN

Bugün yine ölüm'ü iyice düşündüm,
Sanki girdim Mezar'a Kar altında üşüdüm...

ALLAH'IM

Allah'ım senden istediğim, bizi bağışla
Sen lütfedersin ya Rab, o yüce anlayışınla...

ŞİİRLERİMDE

Hata zincirlerini az'a indiremedim,
Biliyorum cümlelerde, edebiyat yok.
Fakat bir şey gelmez ki, mahkûm elimden,
Duygularımı fakülteye gönderemedim!...

5.7.1982

VAR

Allah var işte var, var,
Barı ispata ne gerek var?...

AKIL HERŞEYİ ÇÖZEMEZ

Akıl her şeyi idrak edemez.
On kiloluk kantar,
Bin kiloyu nasıl tartar?

SEVMEK

Sevmek güzel bir duygu fakat,
Nankörlük yapmayan Allah'tır ancak!...

BABACIĞIM

Seninle her nefeste ahirete gidiyoruz,
Sende biliyorsun bunları babacığım.
Gözlerimiz meşgul... Hakkı göremiyoruz,
Farkındasın sen de değil mi? Babacığım?
Beraberce hemen dönmezsek Allah'a,
Mahşerde çok ayrı düşeriz Babacığım.
Bu dünyaya gelemeyiz bir daha,
Düşünmemiz lazım değil mi? Babacığım?
Ya sen benden önce yada ben senden?
Mutlaka öleceğiz, dünya bu babacığım.
Eğer ayrılırsak bir daha görüşmeden,
Hakkını helal et, et Babacığım.

HAPİSHANE

Hapishane, ha, pishane
İçi pis ve de pishane,
Dışarıya kıyasla baktım,
Burası temizhanel!...

ANACIĞIM

Ahiret ne demektir bak anacığım?
Kur'an'da Allah bildirmiş bize.
Allah'ın sözünü duy anacığım,
Duymak için herşeyi yaratmış bize.
Seninle babam gibi yolcuyuz anacığım,
Her saniye dünyadan uzaklaşıyoruz.
Bu işin farkında değiliz anacığım,
Hâlbuki o güne yaklaşıyoruz.
Ve beni af et, et anacığım,
Biliyorum kalbini çok kırmışımdır.
O zamanlar gerçeği bilmezdim anacığım,
Af etmezsen benim yıkılışımdır.

GAYE TOPRAK

Yer yüzünde bunca savaş var, sebebi nedir?
Mutlaka sebep var, sebebin sebebi nedir...

ÖLÜR

Ölüm'ü düşünmeyen ölünce gerçek ölür!
O yaşarken de ölüdür, ölürken de ölür...

(*) Yokluk manasına değil, azab manasına ölüm.

İNSANLIK HALİ

Siz hiç ölmeyi istedinizmi?
Kapıda onu bekledinizmi?
İşte ben çok kez bekledim onu
Ne o? Benden beklemedinizmi?

MASALLAR

Kur'an'ı terkedip gideceksen, güneş'e örtü çek
Güneş ışık verse de Kur'ansız görünmez gerçek.
Renkli vaadler seni kandırmasın beni dinle
Bir oyuncak gibi oynuyorlar inan ki seninle.
Hani derler ya «Doğru söyleyen yedi köyden kovulur»
Bin köyden kovulsa da o gerçek duyurulur.
Sen duymak istemezsen, Tabii ki duyamazsın.
Fakat o gün akımı? karamı? Tabi anlarsın!...
Arif odur ki vakit geçmeden gerçeği anlar
Onu uyutamaz, Láklakçı kalles masallar!...

BEN

Bazen feryadımı hoş görün ne olur.
İçimin tablosunu veriyorum ben
Her satırımda arayan ruhumu bulur
Bulduğum an'ı dile getirdim ben.
Ben diyorum zira beni ben tanıtırım.
İnşaallah öteki «Ben'i» karıştırmam
Kalémim elimde benden yatırım
Mürekkebi kan'a asla batırmam.

KOMŞU EVDEN GİDEN

Bir gidişin feryatları komşudan duyuluyor,
Bahçede koca kazan, ateşe vuruluyor!...
İçerde sessiz biri, olanlardan habersiz,
«Susun!» da diyemiyor, bir tüy kadar sessiz.
Göz yaşların haddi yok, «bırakma diye bizi»
Görülmüyor yolcudan, ufak tebessüm izi (!)
Bugün öğle namazı, gemisi kalkacakmış,
Bir ömrün sonunda menzile varacakmış...
Pencereden bakınca, kazandan korkar oldum,
O kazanın içinde, suyuma bakar oldum,
Allah'ım, gelişi seslidir, gidişi sessiz neden?
Nasıl yolculuktur bu? Hiç bir şey söylemeden?

FIKİR KİLİTLİ

Döşeme üstünde uyudu Resül,
Asrımızda değişti, herşeyde usül.
Cihad, söz, amel la usul,
Lutfa giden kapı kilitli!...
Hasrı bilen yok, dertler apayrı,
İslâmın dışındaki dertlerden gayrı.
Bilemezdik bir ölçü olmasaydı,
Gerçeği tartacak kantar kilitli!...
Göge çıkış ve ona inat iniş,
Caddeler daracık, zindanlar geniş.
Gerçeği görmek... İşte müthiş iş,
Yüzde çirkin maske, gözler kilitli!...
Kol kanat çırpır, akıl kımıldamaz,
Şifa sunuyorum der, kendi kullanmaz*
Benim gibi sonra da acele namaz,
Teşekkür yok... Ve yok... Fikir kilitli!...

(*) İslâm'ı anlattığı halde yaşamayanlara...

YALNIZ

Sıkılıyorum Ya Rab, bu gürültülü Zindan'da
İşe yarar sözler yok mahkûmların ağzında
Varsa yoksa lak lak, bana en büyük zindan
Bir kişi de yok ki, dertleşeyim en azından.
Sıkıyor bunlar beni, duvarlar değil insanlar
Öyle boş yaşıyorlar ki doluyu bilmez bunlar.
Onların dediklerini beni, benim ki onları,
Sıkılıyoruz birbirimizden ruhlar çok ayrı.
Ne olurdu sanki hücrede tek kalabilsem,
Huşû içine dalıp, dünyama girebilsem.
Ahh şimdi ne olaydı da, şimdi bir ihvan,
kardeşim burda olaydı, yakın olurdu bana Van.
Razıyım en günahkâr, en avam din kardeşime
Razıyım etimi doğrasa da lime lime,
O var ya hani şeyh ayrımı yapıp kardeşine
Düşman kesilen kişi, düşse şu zindan içine
İşte o zaman anlar tefrikanın felâketini
İşte o zaman sormaz, ırkını, memleketini.
Gelsin bir Müslüman, gelsin de kim olursa olsun.
Yeter ki gelsin de derdime ortak olsun.
Ben söyledim, söylüyorum, Yeter ki Müslüman
Göreyim, Konuşayım da isterse olsun çamurdan.
Ehl-i iman kardeşim seni mumla aradım burda
Nihayet seni tanıdım, takdir ettim sonunda.
Allahım bu kadar mahkûm içinde yapa yalnız
İnsanları insanlıktan çıkarmış üç beş kansız.

GERÇEK SEVGİLİ

Sevgiliyi bulmak gerek sahtesinden geçerek
O'na kavuşmak için önce aramak gerek
O sevgili Allaktır, seveni terketmeyen
Bu ince noktayı düşünüp çözmek gerek

ALDATAN

Nice insanlar vardır, sevdiğine can verir,
O sevgili, o canı, geri çevirir,
Sevgiyi kötüye kullanan nice insanlar
Sevgili eliyle canını verir
Aldırma eyy, seven!.. Aldatan aldanır!...
Allah intikamını kul'un eliyle alır.

KASAP ET DİRDİNDE

Benim çilem der herkesten büyük.
Bilmez ki her insanda çile büyük yük...

O BAŞKA BAYRAM.

**Bayramlar vardır, Koçlar kurban edilir!
Bayramlar vardır ki, Canlar feda edilir!...**

CAMİİ

**Dırar Mescidi değilse, Camii yaptırmak şeref
Orada namaz kılanlar, tabii olurlar eşref...**

BİLDİN Mİ?

**Allah'a kul olanın adına «İrtica» diyorlarmış
Kul'a kul olanın adını ne koydular acaba
«İnsanlar Allah'ı söz ile sevsin» diyorlarmış
Kardeşim! Bu ne demektir? Bildinmi acaba?!...**

TANIDIĞIM İNSAN

Şu dünyada en çok sevdiğim, saydığım insanlar,
En çok ürküttüğüm, kaçtığım anlayamadığım da onlar.
Dağlarda yaşayan, yılanları, çıyanları tanıdım
anladım.

Fakat şu insanları ne anlayabildim, ne de tanıdım.
Bir bakıyorum melek, yumuşak ve incemi ince
Sonra devran değişiyor, belirli an gelince
İnsanlar'a hizmet için öleyim.. Şerefle... İftiharla.
Yalnız onlardan uzak olayım, yaşayayım çıyanla
Öylesine şaşkınım, öylesine bedbahtım ki şu
insanlardan

Nasıl böyle oldum, nasıl kaçtım nasıl yandım.
onlardan.

Beni böyle ah-u Zâr ettiren sebepleri bilerseniz
«Haklısın» Hem de çok çok haklı» dersiniz.
Deniz dibindeki kum tanesini, denizdeki dalgayı
Saman yolundaki yıldızı, gezegendeki Ay'ı
Kır çiçeğini, bal yapan arıyı, eşek arısını hepsini
birbir

Tanıdım çözdüm. Fakaat, insanlar öyle değildir.
Kum gözüme girecekse, yıldız tepeme düşecekse
gördüm

Yün eğirdim, pamuk topladım, ip aldım, diken ördüm.
Ahh... Şu insanlar... Öyle büyük bulmaca ki
çözmeden öleceğim

Bir insan görürsem, insanların içinden, Alnından
öpeceğim.

Öyle ezdiler ki beni, değirmen taşında, adeta toz
oldum.

«Kimdir beni ezen?» diye baktım, karşımda dostumu
buldum.

Rabbim buyurmazmı? «İnsan nankördür» diye
İyiler de var, bu darbeciler niçin böyle? Niçin ve niye?!
Ahh, şu yalan dünyadan bir sadık kul tanımadan
gitmek

Onlar için eriyip yine onların derdiyle bitmek
Eyy... Bilinmez insan! Ne olur göründüğün gibi ol
Ben seni tanımadım, kardeşlerime tanınan kişi ol...

73

O, O, O, O,

Çocukluğumu özledim.
Neydi O?

Büyüyeli hiç gülmedim.
Dileyen O,

Ölümü özleyorum.
Yaşamak Ol

Sırttan geçer miyim?
Mesele Ol...

HIÇ OLMAZ

- İslâm'ın şartı kaç biliyormusun?
- Tabii biliyorum. Beeeş.
- Sen kaçını yerine getiriyorsun?
-
- Hangi maddeye göre Müslümansın? Bilmiyorsun.
- Doğru, evet, öyle.
- Hah işte, hiç olmaz doğruyu söyle...

EDİP YÜKSEL

Edip Yüksel bir rüya görmüş anlatıyor :
«Sağda put, solda put, put'ta put»
Hz. İbrahim gibi, omuzuna balta asıyor.
«Bumudur» diyor «Ey ahmaklar size Mabut.»

BULACAKSIN

Bir gün gelecek çooook pişman olacaksın,
Doldurduğun kitabı karşında bulacaksın.

CİMRİLİĞE BORÇLUYUZ

Herşeyimiz Avrupa, bir kilisesi kaldı,
O da gelirdi belki, aidatı olmasaydı?..

BOŞ VERDİM

Kendime boş verdim, amaan sende,
Sonra gördüm ki, şeytanın eli ensemdede.

HASTAHANE

Burası Devlet hastahanesi, Bayrampaşa Sağmalcılar,
Hem hastahane, hem cezaevi, ikileşti acılar.
Dörtgen pencereleri, dörtgen demirleri var,
Bazen bakıyorum pencereden, geceleri sabaha kadar
Biraz öncede baktım, saat gecenin bir onbeş'i
Hava sisli, araba sesleri seyrek, İstanbul fuhuş leşi.
Baktım, düşündüm, aşağıda nöbetçi asker bana
Mırıldandı «hey sen kimsin, camdan bakmasana»
Camdan bakmaya bile hakkım yokmuş kendi
yurdumda
Sormuyor asker bana «Heyy... Ne işin var senin
burda?»

•Suçun ne? Kim kapattı seni hapishaneye böyle?•
Sormuyor biliyor ki buraya gelen suçludur... Öyle...
Hiç bir şey söylemedim asker'e hem de hiçbir şey
Susarken ağladım, ağlarken çok şey söyledim çok şey.
Eyy... Karanlık gece, sen şahidimsin değilmi?
Söyleyin geceler, Türkiyem benim değilmi?
Ben neden burdayım? Niçin kilitli pencereler?
Ağlayarak akımıyormu Türkiyemde dereler?
Onlar bile anlıyor, benim suçum, suçsuzluk,
Suçsuzluk ta «suç» oldu, bu nasıl şuursuzluk?
Elli adım ötede cadde. Oraya çıkamıyorum neden?
Annem, babam, yanıma gelemiyorlar ve de ben
Bir canamı kıydım? Hayır. Hırsızlıkmı, yalanımı?
Yalanımı söyledim, canimiyim, şahid var mı?
Yaz eyy... Kiramen kâtibi yaz... Bu gecemi yaz.
Bir gün olur feryad edeceğim avaz avaz.
Katilleer... Putperestler, Nemrutlar, Firavunlar.
Bir gün olur ki bu millet sizi hakkıyla anlar.
Çok değil. Çok az zaman var, maskeniz düşecek
O gün sizin değil, bizim borumuz ötecek... ötecek...

15.2.1986

BİRAZ GAYRET

Ömür bitiyor, belki de bitti yavaş yavaş,
Allah demiyor ki bize, «Ey kulum çiçek aç»
İslâm'ın da öğüdü, nefsten kâfirden kaç,
Amenna deyince, bu yolda vermeli baş...

CEZA EVİNDE 8 YIL

Hülya sekiz senedir hapisanede yatıyor.
Burada neler görmüş bazen de anlatıyor.
Öyle olaylar görmüş ki Hülya Tekel
Bazen anlatırken susuyor, kızarıyor!...
Gazetenin birisi yakmış Hülyayı
Tersine çevirmişler Hülyaya dünyayı
Bilmeden atmışlar koca iftira
Anadan ,babadan ayırmışlar Hülyayı
İnsanlar çıkarları için iftira ediyor
Bazı vicdansızlar da bunu seyrediyor.

MECAZ

Sevmeliyiz Müslüman'ı suçlu da olsa.
Koparmayalım gül'ü solmuş ta olsa.
Kuruyan her ağaç filizler verebilir,
Ondan umut kesmeden sulayan olsa!...

IRAK

Coğrafi yönden bana ne kadar yakın Irak,
İnancım yönünden, bana ne kadar ırak...

YALANMI?

Dikkatli olmayanın çabası boş nokta
Gözleri uykudadır, beyni daima şokta...

SEN DE KİMSİN

Bırak eyy sahtekâr, bırak kalem'i
Senin yazdığın düzeltmez bu âlem'i
Allah öyle bir kitab göndermişki, deva
Sen onu tanıt, yılma devam et, emi?...

AYNALAR

Soluk gösteriyor, bugün de camlar,
Gözümün merceğine, girmiş dumanlar.
Soruyorum size, ey aynalar!...
Böyle miydim söyleyin bir zamanlar?
Nasılsa cemalim, bana öyle sunarlar.
Varlığında bulunmaz, zalim yalanlar.
Onlara bakıp da, incelerken kendimi,
«Çirkinsin, yaklaşma git» demez onlar.
Yıllarım hayal gibi, ahh!... boşa gitti,
Yüzümde dalga, dalga, çizgiler bitti.
Aynalar söyleyin, yıllarım nerede?
«...Ömür denen ilâhi emir eritti.»

5.2.1402

FAKİRLERİ DÜŞÜN

Yetimleri, İnsanlar'ı düşün eyy kapitaller.
Biraz da fakirler'i görün, vicdan satmayın.
Bir gün olur parayı tutamaz olur eller,
Allah'ın gazabını elinizle tatmayın.
Allah, demiyormu «Zenginin malında fakirin
Hakkı vardır» mal'a tapmayın, verin.
Bu dünya böyle gidecek zannetmeyesiniz
Sizi de yakalar bir gün intikamı, kader'in!...

DÜŞÜNCESİZ GEVEZE

Karısına şaka yapıyormuş, «EVLENECEĞİM.
Bu tip İnsanlar'a bilmem ki ne diyeceğim.
Yiğitlik sanıyorlar, EVLİLİK gevezeliğini,
Bu da dava ADAMIYMIŞ, güya... VAHH.....!...
SEN dava adamı, sen ki MÜSLÜMAN
Kuldan utanmıyorsan, ALLAH'dan utan!...
Kimseye de vermezsin Mücahidliği
Kalb kırmak ne demektir? Sorar yaradan.
Zamanında bir eş bulamayan sen
Şimdi Rüzgârımı oldun, ZULÜM'le esen?...
Davayı, Dinini, Gençliği düşünmen gerekirken,
Böyle şakalar nasıl yapıyorsun sen?... .

18.2.1986

Bu gece yine uykum kaçtı yazayım dedim.
Koşuş karanlık, lâmbayı yakayım dedim.
Tam karşımda Alman Monika yatıyor,
Bana kızıyor, «Lâmbayı yakma» diyor.
«Bu gece uykum yok, efkârlıyım» dedim,
Dedim ama anlamıyor, beni, ben dinledim.
Bilmiyor ki giden gençlik beni kahrediyor,
Bilmiyor ki beni düşüncem hapsediyor.
Lâmbayı söndür diyor, çıkta dışarda yaz,
Dışarda yazmış olsam, aranır civcivde kaz.
Anlamıyorlar beni, fikirlerimi, davamı,
Burada aldığımı bilmiyorum, zehirmi, havamı?
Yazacağım, yazmalıyım, ömrüm belki de bitti.
Sonra figân etmeyeyim, Ömrüm boşa gitti.
Her ne kadar muttakilerden olmadımsa bile
Müslümanım ya bu ismi getirmeliyim dile.
Monika ışık için kızar, Monata fikrim için kızar
Beynim Zonk ediyor sanki patlayacak zar.
Hava soğuk... Sokakta nara sesleri «Heyyt Ula...
Yığitsen ey vatandaş Küffar'a oku ferman.
Yanımda Fatma, çocuğu 10 gün önce öldü.
Çocuk öldükten sonra Fatma Allah'a döndü.
Ne garib gece, ne garip alem ve ben yalnız
Bana ışık verse de bulutlarla örtülü yıldız.
Bizim koğuşta bu gün, nedense çok gergin hava
Ben de bir şey anlayamadım, ne oluyor, nedir dava?
İşte bu hesaba gelmez dertler(!) içinde derdim.
Daima olacaktır, Rabbim'e söz verdim.

ŞİİR YAZACAĞIM

Dünyada ne varsa bildiğim,
Duyduğum, gözlerimle gördüğüm,
Yazmak istiyorum hepsini ben.
İçimden böyle esti, bilmiyorum neden?
Şiir yazacağım, duygum neyi söylese.
Okutacağım okuyan herkese.
Şiir yazacağım, şair olmayacağım.
«Kurallar bozulmaz» derlerse bozacağım.
Şiir yazacağım, şair olmak mı asla.
Şair imzası atmam, kalemler bana kalsa.
Acılar büyük... Mahsun çehreler...
Yalancılar... Katiller... Neler neler...
Durmadan, dinlenmeden bunları yazacağım.
«Nasıl yazayım» diye bilene soracağım.
«Aman cümle bozuk... hata çok.. tenkitler...»
Şair olmadığım için aldurmayacağım.*

9.12.1402

(*) Dosttan gelen tenkit değil, kasti gelen tenkittir... Yanlış anlaşılmasın.

BOŞ VERDİM

Boş verdim, kaideye kurala, boş verdim ...
Beni anlamak isteyen, böyle de anlar dedim...

SORU

Soru sordukça beynim, tekrarlayıp duruyor,
Ben ona «sus» dedikçe, daha çok kuduruyor...

1976

ZİNDAN

Zindanın zindanında aydınlık arayanlar,
Elindeki güneşle, karanlıkta kalanlar.

1979

ZİNDAN

Aniden devran döner, olur zifiri zindan,
Değişir düşünceler gece batınca camdan,

SUSMAYACAĞIM!...

Bakın bana yine «sus» diyorlar «sus»
Ölene kadar bi iznillâh susmayacağım
Dinimize saldırıyor binlerce casus
Onlar paklanmadan susmayacağım.
«Zindanda çürürsün, ne olur sus»
Çürürsem de susmam, can Allah'ındır.
Dinim'e dil uzan Namussuz,
Seyirci kalamam, Mülk Allah'ındır...

GİZLİ

Nereye bu gidiş, evet nereye?
Asıl yol neresi, o gidilen nere,
Bu bitmez hesapları yaparken ben,
Birden baktım açıldı bizim pencere.
Ah gerçekler ah, siz görünen gizli,
Bir el açarken, kapatan el gizli.
İşte kovalamaca yalan dünyada,
Ömür gidiyor bizden, gizli gizli...

ŞAİR NEDİR DEYİNCE

Siz şair mi dediniz? Söz dizmeye çalışmaz,
Duygularını yazar, gerisine karışmaz...

SESSİZ ÇIĞLIK

Geride kalanlarda bir gün göç edecekler,
Evcilik dünyasına bir bakıp geçecekler...

HAYAL

Asırlar önceydi o, yıldızlar elimizde,
Şimdi o yıldızların, hayali beynimizde.

ONA NE Kİ?

Şu gecemde yine uykudan uzak,
Millet uykuya dalmış dertlerden uzak,
Allah'ı bilmiyor ve kendine tuzak.
Felç olmuş, dava solmuş, ona ne ki?...
İstanbul şu an günaha pazar,
Diri şehir denir, bence bir mezar.
At, it ve kadın etine, bir nazar,
Giden avrat ve giden ona ne ki?...
İplik iplik gece... Düşünüyorum.
Sibirya'yı düşünüp, çok üşüyorum.
Orda kardeşim var, gidemiyorum.
Ölen sürünen onlar, ona ne ki?...
Düşünmek hep düşünmek fakat neyi?
Yırtmak istiyorum şu an geceyi,
Çözemedik mi halâ şu bilmeceyi?
Sen çözdün, ben uykuda, ona ne ki?...
Tarihten yalan haber, şu anı ona eş!
Ha diri geziyorlar, ha da diri leş.
Işık vermiyor, ona darılmış güneş.
Gözler kör, güneş yok, ona ne ki?...
Bir karışık dünya... çık içinden çık,
Okuduğun masalları devirde yık,
Kaç kişi gördük ki?!... Söyle... ayık?
Din gitmiş, imân gitmiş ona ne ki?...

BAKAN

Bakan'a bak bakan'a
Nefretle bakıyorlar bakana
Duydum ki kafa atmış baş,
Bir baş, bir baş bakan'a...

BIRAKIN

Bir koltuk içinse bu kavga bırakın
Bin koltuk getireyim size, siz onu atın...

GERÇEKLER

Gerçekleri görmek güç, gözlerde perde var,
Dünyada ben yokum, ama bende dünya var...

OLUR MU?

İslâma çalışmadan, nasıl gelsin diyorsun?
Hem cennette aklın hem de kımıldamıyorsun?!

OKUMAKTAN OKUMAYA

Okurken düşünelim, şiir bize ne diyor?
Bazı gözler var okur, kalbi bir şey bilmiyor.

MEZARIMA YAZILSIN

Eyy insan. Burada yatan kul da senin gibi
Dünyada geziyordu, geldi gezmenin dibi!...
Sen de geleceksin buraya, geleceksin, düşün...
Bütün insanların gelip gittiği gibi...

KARDEŞİM AHMET

Yirmi altı yaşında bu alemden gittin
Yirmi altı yıl'ı saniyede erittin*
Yaktın beni kardeşim derdinle yaktın,
Şükürler olsun ki İmanlı gittin.
Allah'ım kardeşime lutfet, affeyle onu,
Genç yaşta ölümü, idrak etmezdi sonu.

(*) Mecaz mana yanlış anlaşılmasın.

CEHENNEM

**Orda fayda verir mi, bin kez seccade öpmek?
Suç mudur insanları, ateşten geri çekmek?...**

BÖYLESİNE

**Nüfus kâğıdı, İslâm, yaşayışı bi İslâm,
Görünce böylesini kalpten ölüyor insan.**

YARDIM ET

**Allah'ım yardım et, et ki dirileyim,
Gittiğim yolda durak, nerde bileyim.**

ŞÖHRET

**Kimini Alim etti, kimini Zâlim,
Şöhret hilesini, bile bilirsen bil.
Bataklıklar bile, gizleyemez seni,
Alkışlara aldanıp, salma kendini.**

ŞARKILAR

Nerde o şarkılar sevgiliye siz diyen
Her mısrada Haktan bir cise gizleyen
İnanmıyorum, inanmayın şarkılar yalan
Allah'a ihanet eden, sana eder, odur bildiren

BEN

Ben de bir ben varmış, bana hiç gelmeyen,
Kırk yılda uğrasada, ben yücelemeyen.

.....?!

.....?!

DARGINIM

Dargınım ünlemlere, açık konuşmuyorlar,
Virgüle de dargınım, sözümü bölüyorlar,
Noktayı sorarsanız, onu boş verin derim,
Cümlelerin sonunda, çok şeyler saklıyorlar...

OLMUYOR

Boşver diyorlar bana boş veremiyorum,
Gözümün önünde nara gönderemiyorum.

HER ŞEY ALLAH İÇİN

Allah'ım, rızan için yazdım, faydasını nasip et,
Benim dertlerime ortak, belki de olur bu millet.

ANA KUCAĞI

Bir yaprak solarda, kopar ya dalından,
Ben de öylece koptum, annemin kucğından.

AH... O SON...

Nasıl da akıyor, ömrün akışı,
Görmeden baharı, görürüz kışı.
Hiç rampa görmeden, bir ömür boyu,
Bir de bakarız ki, çıktık yokuşu.
Yıldız gibi kayar, çocukluk günler,
Geriye dönüş yok, Yaradan önler.
Şöyle bir nefes, almadañ bir gün,
Bakarsın ki aniden, geçmiş o günler...
Bir menzile gidiş, sonu bilmeden,
Saniye geriye döndürölmeden.
«Hazır değilim» der yalvarırız da,
Öteki âleme göçeriz birden.
Ah ne kadar mühim, şu ömrün sonu,
«Zan zan ediyoruz, galiba bunu.
Bir fincan kahveden, yudum içmeden,
Bir de bakarız ki, içilmiş sonu!...

13.2.1981

NEFSİME

Ey nefsim, bir bak řu mezara, düşün ibret al,
Ölüm hayatla kardeş, ona göre zevke dal.

NEDİR?

Nedir keramet istemek?• hayali zahmet,
Bir kerametın varsa, nefsinı müslüman et!...

SEMALAR

Ben bu dünyadan çıkmak istiyorum,
Yer yüzüne değil gök yüzüne.
Bir çıkış yolu bulamıyorum,
Semalar kapıyı çarptı yüzüme!...

FEDAKÂR OLMAK

Senin sermayen O'nu yalnız bilmek değildir,
O'ndan gelen her şeyi, O'na verebilmektir.

OYNATACAKSIN

Çamaşırı su ile yıkayıp kaynatacaksın,
Kalbini zikirle yıkamazsan oynatacaksın.

AYIP

Kocası sakal bıraktı diye evinden kaçmış,
Müslüman sıfatını ona yakıştıramamış.

VİCDAN

Terkeden, edilenden daha çilekeş olur,
O kovsa kapısından, vicdan kapiya vurur.

SAHTE DEĞİLSE

DAVA adamı davanın adamı olur,
Ya onunla gider, ya da kahrolur.

SAHTE

**Güvendim... Artık Allah'a döndü dedim,
Meğer nefsi dönmemiş onu da bilemedim...**

ANLARSIN

**Sevgiye susamışsın, arama bulamazsın,
Allah'tan başka yok, en sonunda anlarsın.**

ARTIK

**Sonsuzu düşünmek, hayal bile yırtık,
Sonsuza rakkam yok, düşünme artık!...**

ALLAH

**Şah damarından yakın olan Allah
Bir zerrenin içinde kulunu bulan Allah.**

SENİ DE ELLER YAKTI

Sen büyüttün beni, hiç tanıyamadın,
Duygularımı bir gün anlayamadın.
Tarardın saçlarımı, vazifem budur,
Diyerek anacığım, gafil avlandın...

25.3.1982

KENDİNE

Ben bir yolcuyum, yolum kendimde,
Bir baktım toprağım, kendim kendimde.
Sordum soruyu kendi kendime,
Cevap : kendinsin yine perde, kendine.

YALINAYAK

Ya Rabbi sen yardım et bana
Bir münacaatım var sana
Ben zavallı Mahluk
Bir işe yaramadım davamdan yana
Ya Rab, bize, bana hidayet eyle
Huzuruna çıkamam halim perişan böyle
Yaprak gibi, ot gibi ölmek istemiyorum.
Beni Habibine has Ümmet eyle.
Utaniyorum Ya Rab, senden utaniyorum.
Neden davama canımı satamıyorum.

Tan yeri ağarmış vakit akşam olmuş
Halâ uykudayım sayıklıyorum.
Tam sevdiğin kullardan olmak için
Aşayım dağları, yakın gelir bana Çin
Köpek canı ile aynı canı taşırsam
Kahrolurum Ya Rab... Niçin diyerek, Niçin?
Ben de gafil olanlar gibimiyim aman Ya Rab
Nefsimin ördüğü olmasın giydiğim çorap.
Bir sonsuz hayata giden yolcuyum
Yalın ayak gideyim, yeter ki kulun yap.

NEFS

Nefs'e en ağır ibadet namazla Kur'an imiş
En kolayı da meydanda verilen para imiş.
Miş miş diyorum çünkü yeni öğrendim.
Meğer şu zalim nefisler ne kadar belâ imiş.

AKIL

İnsan'a en büyük nimet akıl verilmiş
Akılsa yalpa yapıyor ne anlaşılmaz iş.
Bu nimet'i bilmezsek batarız bu gidiş.

KARDEŞİM

Bir zaamınlar doğmuştun şu dünyadan habersiz,
Hücrelerin birleştİ, karında sessiz sessiz,
Dokuz ay ne düşündün? Varsayımlar geçersiz.
Şimdi kendindesin, gerçeği düşün kardeşim.
Atom'un yapısından sen de eser taşırsın
Uzay'ın yapısıyla, bir düşün, bağdaşırsın.
Merih'in sırrı ile yıllardır uğraşırsın
Bir de kendi sırrını ara, artık kardeşim.
İnsanın Ay'a gidişİ Din'i red değıldir.
Ay'a giden insandır, Yaratan o değıldir,
Fenni buluşlar ise Tabii günâh değıldir!
«İslâm'da günâh» diye aldattılar kardeşim.
«Günahına tövbe et» buyurdu yüce Allah.
Filozof övülürken unutturuldu Allah!
Her zerrenin sahibi, sen de bilirsin, Allah.
«Tabiattır» dedirttiler, aldanma kardeşim.
Tabiat tesadüfse, araştırmalar niye?
İnandırdılar «Evrım teorisidir» diye.
Şöyle böyle derken ömür gelecek yedi'ye
Ve saniyeler duracak, ölüm var kardeşim.
«Ölüm'e çare bulduk» diyenlere inanma.
Ölüm'ün sahibini, sakın onlardır sanma.
Tam tam sesleri zehirdir, ne olursun kanma.
Onların tek derdi var, Seni çalmak kardeşim.
Allah'a secde etmeyi «Ayıp» gösterdiler.
Görüyorsun gençliği bunalıma verdiler!...
Mahvettiler gençliği sonra «geber» dediler,
Dinleyip sahip de çıkmadılar kardeşim.
Şimdi anla bunları ve Rahman'a boyun eğ!...
Zannetmeyesin kul olmak, kulda kötü bir şey.
Azrail geldiği vakit, demez ki sana «bey»
Gel şu ömrünü çulsuzlar'a verme kardeşim.

2.8.1985

Bil ki şımarıklık, Ruh'un en bariz çilesinin,
 Delilidir, Fakat sen, O İblis elçisinin.
 Emrinde gezen olmuşsun da bu bir Felâket!
 Bin kez katil olduk böylece battı memleket!/?
 Şimdi Düşman elinde yem olan Çocuklarımız,
 Ve halâ görmüyoruz, hepten uçmuşmu? Arımız!...
 Düşünsek: «Namazla alay eden bu nesil kimin?»
 Sunulan Kur'an değil? Reçete sahte hekimin!
 Nasıl dayanıyoruz böyle sefil gidişe hey hat?
 Gemiye fırtına almış, yine keyfimiz rahat...
 Feryadımızı ısbat etmez mi şu rezil (kamplar)
 Halâ geçmedi bütün bedeni saran kramplar
 Dayanılmaz acılarla nasıl yaşıyoruz hayret
 Halâ bizde görülmüyor, düşmanda olan gayret!..
 Bir beyin yerleştirilmiş kafa tasımıza fakat,
 O nu ters çalıştırarak vurduk İslâm'a tokat!
 Kendi elimizle diken ektik gül çıkan toprağa
 «Gül» diye diken seyrettik, sonra kesildik ağa
 Dönüp bir kez baktık mı arkamızda neler var?
 Dinini «dininiz» diye yuttururken canavar!
 Elimizi vicdanımıza alıp düşünmedik,
 O yüzdendir ki halâ İslâm'a tam dönemedik!...
 Ruhumuza girmede surette olan İslâm
 Perde girdi araya ve, unutuldu elif, lâm
 Şimdi seyr-i figân yetmez, uyanıp kalkmalıyız.
 Öten kimin borusudur? düşünüp bakmalıyız.
 Zulm'e seyirci kalırsak, Resul bizden utanır
 Ümmet'i olduğumuzu o gün nereden tanır?
 Biz ki bir vazife için bu Âlem'e yollandık
 Yapmadık vazifeyi ki cünüplerce sollandık
 Bizim var olduğumuz yerde, şimdi varlık onun
 Bütün isteği oluyor, tam hükümdarlık onun!...

Ŗu halimiz cehennemnin bir başka tarifidir
Gençliğimizin çoğu batının tam ârifidir?!
Ağlayın, ağlayalım, yalnız çare bu değildir
Bizden alınanlar geriye tam verilmelidir.
Onlar almak için çalıştılar, öyle sahip oldular
Baktılar bizde iş yok bizi «Aptal» buldular
O halde tek çare ağlamak değil çalışmaktır.
Onlar'a göstermelidir, kim «aptal» kim «ahmaktır»
Biz değilmiyiz, Hakk'ın övdüğü İslâm' Millet'i?
Bu mükemmel ölçüyle de göremezsek zillet'i
«Yürüyen leş»ten başka, hangi ad yakışır bize
Gökten inmez islamiyet bildirelim biz bize
Bilelim dava mesuliyetimiz çok büyüktür
Bize Allah'ın emri omuzlarımızda yüktür.
Böyle şerefli yük nasıl terkedilip geçilir?
Bu Yük'e tekme atan Nas nasıl Ümmet seçilir?
Başka kelâm bilmem nasıl yapsam tarifi
Sitemden uzak ettim, Cihad eden Ârif'i
Sözüm benim gibi gafil, nefes alanadır ki
Bilirim ki o gafilde, gerçek gafilin teki...

DERELER

Aksın dereler, kumları alsın gitsin
Kayaları alamaz, mümkün değil, eritsin
Bu dere kirli dere kurusun bitsin
Berrak sular akan dere bizimdir.

AFGANİSTAN ŞİİR'İ

Afganistan'a şiir yazmak için kalem'i,
Aldım elime, düşündüm şu alem'i
Bir şiir yazayım Afganistanlıma ki,
Sonunda kırmaşınlar kalem'i
Anlatayım dedim birbir çektiklerini
İslâm uğruna nasıl kan döktüklerini
Bilhassa kahvaltı yerine su içtiklerini
Bir bir anlatayım dedim bu dava erlerini
Sonra vaz geçtim, şimdi yazmıyorum
Sadece şiir, başka bir şey yapmıyorum.
Şiirlerle Mücahidlerin yanında oluyorum.
O yüzden kendime kızdım, burda noktalıyorum.

NİÇİN ACABA?

Ölüm nereye?... Kiminle gider?
Anlamadık bunu, niçin acaba?
Hayat nasıl başlar, ne ile biter?
Soramadık bunu, niçin acaba?
Tabut nereye?... Kiminle gider?
Görenler düşünmez, neden acaba?
Yolculuğun sonu nerede biter?
Soramadık bunu, niçin acaba?...

ARAYIŞ

İlan verip ben beni, benden soracağım,
Nerede kaybolmuşsam, orada bulacağım.

AH...

Birde miden kadar, Kur'an'ı düşünebilsen,
Her şeyin O olurdu, emrine girebilsen.

ALLAH GİZLERSE

Gizlemişse sırrını, onu kimse anlamaz,
O'ndan başka kimsenin, sırrı gizlide kalmaz.

BİTİŞ

Kendi içimde bir yol mu var ki?
Durduğum halde nasıl gitmişim?
Benden beni bir çalan mı var ki?
Ben aynıyım, ama, bitmişim sanki.

GEÇİP GİTMİŞLER

İki avcı beraber, çıkmışlar ava,
Dağı, taşı severek, aşmışlar yaya.
Tam o anda bir ceylan, gelmiş dünyaya!...
Avcılar anasını, vurup geçmişler!...
Zehirli dillerin, sahibi canlılar,
Onlar ki insanlığı, ne bilip anlar?
Adlarını koymuşlar, dev kahramanlar?!
Gençliği orak gibi biçip geçmişler?..
Gülü deste yapmışlar, deste kafeste?
Nedense uyku da çok! neşe herkeste.
Yılanlar paşa olmuş! Gezer merkezde?!
Sonra da nesilleri, sokup geçmişler!?
Gayesini bilmeden, dünyaya gelmiş,
Acaba niye geldim, ben diyememiş.
Yemiş, içmiş, İslâm'a hizmet etmemiş,
Bir ot gibi dünyadan, geçip gitmişler!...

8.12.1980

(*) Bu şiir İslâm'a çalışmayanlar içindir. Her giden için değil.

TABİATÇIYA

Desem, şu duvar kendi kendine dizilmiş,
Bana ağız eğerek der; imkânsız bir iş.
Mikro alemindes, makro âlemine dek,
İnci inci kaideler, mükemmel gidiş...
Görür bunlarıda yine inanmaz
Hiç aklım almadı, bu nasıl bir iş!...

KENDİMİ ARAYIŞ

Hangi yola baş koysam, kendimi bulamadım,
Yıldızdan arza kadar, hep kendimi aradım.
En sonunda gördüm onu, canlı toprak yığını,
Her yönden baktım ona, fakat tanıyamadım.

DOKTOR OLMAK

Hastalık çözmek için yıllar boyu okuyan,
Öğrendiği her şeye «tesadüf» deyip çıktı.
Milim milim sayarken kılcal damar, hücreler,
Sanat diye (akınca) yüce sanatı yıktı...

O ADAM

İnsandan melek var mı diye soru sorulsa
Gösteririm o anda on adam.
Şeytan var mı denilse, olur a,
Gösteririm beş milyon, evet milyonla adam.
En büyüğü kimdir, diye bir soru gelse,
İşte derim işte o adam.

DİKEN YOLDA ÇOCUK

Bir tepe var önünde taşlık, kayalık
Yakıcı kasırğa var kimi kez ılık
Tırmanır tepeye, saçları dağınık
İlk adımı karanlıkta sonu aydınlık.
Bağırır avaz avaz eyy! Taşlı tepe,
Bu acı nidalardan inliyor dere, tepe
Karşısında ise koca bir cepe
Aldırmaz küçük çocuk, baş eğer tepe.
«Ben dönmem artık» der «çıktım bu yola,
Gün vardır şer, gün ola hayır ola.
Ayağında diken, yoluna vermez mola!
«Dönmeyeceğim» der «haberinde ola»...
Ve gece karanlığında yolu yarılar
Ormanda cirit atar gece aylar
Sizden korkmuyorum, der, sizden kim yılar.
Sabah ola hayrola, aşılır yollar.
Küçük çocuk gayretli, alnında ter.
Biliyor ki bu yollar gün olur biter.
Azmi onu daima ileriye iter.
Bilir ki diken biten topraktan, gül de biter.

DAVA ERİ

Bütün zaferlerin ardında, Dert yatar çile yatar.
Dava eri denilen kişi,
Tozda yatar, çölde yatar...
Kim nederse desin
O sadece Hakka bakar.

FEDAKÂRLIK

Mecnun nasıl sevditse Lâyla'yı,
Dağlara çıkıp olduysa deli,
Herkes sevdiği için herşeyi yaptı,
Çünkü sevdi, onun için yapacaktı.
Sen de fedakârlık yapmalıydın,
Korkudan davayı satmamalıydın.

13.11.1982

YAKIŞIR MI?

Bırak davayı ne demek?
İnsan Allah'ı bırakır mı?
Hiç çile çekmeyen nasa,
Söyle; cennet yakışır mı?...

BİR GÜN ANLARSINIZ

Tamam beni yargılayın, sonra da ipe verin,
Size de bağlar birgün, zincirleri kaderin...

GEL

Gel seninle el ele, çıkalım yola,
Ne oluyor bakalım, bir sağa-sola.

SORUN

Sorun, sorun, nereden çıktı bu sorun?
Meseleler nerede, arayın, bulun, sorun...

ÖLÜM

Annem veya, ben ondan önce,
Öleceğim muhakkak vadem gelince.
Düşünüyorum ölümü ta derinden,
Gerçek ince, fikirdeki zar ince.

MÜCAHİD İÇİN

İslâm'a can'ı vermek,
Ucuzluk gibi bir şey...
Sen beş kuruş vermeden,
Olacaksın şehid bey!...
Aman ne büyük yağma,
Hey gidi... Hayal hey, hey...

7.8.1983

ASİL CEVHER

Eğriler bindir, doğrular bir,
Aramayan bulamaz, o doğru nedir?
Sığır hayvandır, ne bilsin cevheri,
Ona samandan gayri, her şey birdir, bir...

YOK OLUŞ

İpek böceği gibi kendimi sarıyorum.
Kendi kendime ateş ve mezar kazıyorum.
Böcek ipek vererek ölür benden üstün,
Bense pisi pisine hergün yok oluyorum...

O SUÇLU NİNELER

Ey insanlar topluluğu, beni dinleyin;
Cahil olanlara hiç güvenmeyin.
Bakın bir gerçeği diyorum size,
Bir zamanlar bir kadın, gelmişti bize,
Şöyle böyle seksen beş yaşında vardı,
Maziyı sordum ona, hemen sarardı.
Başladı anlatmaya, «Biri vardı,
Ona karşı çıkanı hemen asardı.
Sorma evladım, bana geçmiş günleri,
Hatırlatma iplerde, imânla ölenleri.»
Derken kadın hüznüyle başladı ağlamaya,
Ellerini açarak Allah'a yalvarmaya;
«Oof be evladım, niçin sordun ki bana?
Sen sesiñi çıkarma, öğüdüm olsun sana.»
— O ne o? Nene siz öyle mi yaptınız?
Seydığınız İslâmı kâfire mi bıraktınız?
Desene ki nineciğim, ülkeyi siz yaktınız.
«Yooook yok evladım, canımızı koruduk,
Sesimiz çıksa can gider, biliyorduk.»
Böyle konuştuk onunla ve sonra sordum;
Ölmemek için sustunuz, o halde siz ölmeyin,
O tatlı canınızı Azrail'e vermeyin
Yüzüne garip garip baktım ninenin,
Madem canın gidecekti, o zamanlar verseydin?...

11.10.1980

YİNE KADER

Kader derlerdi bir zamanlar, güler geçerdim,
Sonra dönüp dolaşıp, onun sözüne geldim.
Kader acıdır dersin, neden, niçin sorarsın?
Sorular çarpık, cevaplar saklı, sonra sezdim.
Bazen ağlarsın, Allah'ım neden, niçin bunlar?
Sonra aklına gelir kader, inanan anlar.
Allah bir kuluna imtihan vermeye görsün,
O'nun bu hikmetini onu sevenler anlar.
Kader derlerdi bir zamanlar, güler geçerdim,
Ve ben güya, kendi yolumu kendim seçerdim.
İstemediğim çile il mecbur kalınca,
Anlamadım, O istedi, bende oraya geldim...

1984

BAYRAMIN KISKANDIĞI GÜN

Şu anki ızdırabım, ızdırabların babı,
Sorsanız söyleyemem, nedir bunun kaynağı?
Şöyle durdum da, yine düşüncelere daldım,
Dün akşamki rüyamdan, birazcık ferahladım.
Sonra aklıma geldi, Resulullah demişti,
«Herkesin rüyası çıkmaz diye söylemişti.
Aklımı başıma aldım, şımarma ey nefis.
Şeytanı alma ruhuna, girer sessiz sessiz.
Bak nasıl olsa, o günlerde gelecek,
Ne kadar ağaç varsa, o gün secde edecek.
Umudumu kaybetmedim, kaybetmem an bile,
Gün gelecek o günü, kıskanacak bayram bile!...

12.9.1981

Bundan iki yıl önce, geldim şu İstanbul'a,
İş aramaya koyuldum, baş vurdum sağa, sola.
Kime bir iş dedimse, «torpilin kim» dediler,
Bir garibanım dedim, hadi çek git, dediler.
Beni koymayın dedim, bir de çocuğum hasta,
Sekiz aydır kalkmadı, kalakaldı yatakta.
Dudak büküp geçtiler, geçmiş olsun bile yok.
Aç'ı nasıl bilsinler, hepsinin karnı tok.
Ayrıldım yanlarından baktım ki sokaktayım,
Nasıl yere düşmedim, halâ ayaktayım?
Düşündüm kara kara, nasıl gideyim eve?
Yavrum «açım» diyecek, ağlayacağım gene.
Firar edip gitsem mi, bir vesvese kafamda?
Yoksa sürüneyim mi, böylece ortalarda?
Cebimde kaldı elim, ne varki ne vereyim?
Tek isteğim yavrumu, doktora götürüyim.
Yürüdüm saatlerce, ordan Taksim'e geldim,
Taksim'in bahçesine ölü gibi serildim.
Kalktım ki akşam olmuş, güneş batmak üzere,
Şimdi nasıl gideyim, feryad edilen eve?
Ben böyle düşünürken, biri geldi yanıma,
İş mi arıyorsun diye, aniden sordu bana.
Fırlayacaktı aklım, soruya sevincimden,
Neler geçti bir anda, kırık kalbim içinden?
Soran adam oturdu, yanımda kanapeye,
Bir sigara uzattı, şöyle bir tellet diye.
Kullanıyorum dedim, sen şu işten haber ver?
Çocuklarım sevinçten, sana çok dua eder.

Ağzına bakar oldum, açmak bilmez ağzını,
Hadi şöyle kardeşim, uzatma şu nazını.
İk, mık dedikten sonra, «bak görüyorsun
Piyasada hiç iş yok, sen bunu biliyorsun.
Geri kafalı olma, çocuklarını düşün.
Ne söylersem kabul et, nasıl olursa işin.
Tamam, tamam dedim. Ne zaman başlayayım?
Biraz sabırlı ol, hele bir anlatayım.
«Bizim işler gecedir, iş başı saat onda.
Başından anlatayım, pişman olma sonunda.
Kötü yola düşen, kadınları bilirsin,
Onları satacaksın, fakat sakın değilsin.»
Beynimden vurulmuştum, serilmiştim oraya,
Bir kendime geldim ki, daha büyümüş yara.
Baktım adam karşımda, çenesini dağıttım.
Kaçmasaydı elimden çok şeyler yapacaktım.
İsterse ölsün yavrum, ben namussuz olamam,
Kapitaller yüzünden, Rabbimi unutamam,
Ağlayarak yürüdüm, garib evime doğru,
Gelecek elbet dedim, bu çilenin de sonu.
Nihayet geldim eve, kapıda kala kaldım,
Kefene girmiş yavrum, öylece baka kaldım.

NİÇİN VE NEDEN?

Niçin düşünemez mezarı kazan?
Neden fark edemez taşını yazan?...

UNUTULMAYAN SON

Ah ölüm... O ne acıdır, ne acı bir son?!
Bize unutturmak istiyor, bu sonu mason!...

GAFİL SİTEM

Nerde o sadakatlı, terketmeyen sevgiler, onlar mazide
kalmış

Güvendiğimiz sevgiler, gördüğümüz hayaller hep
yalanmış.

Şiirlerde kalmış, kalb kalb'e karşıdır, seversen
sevilirsin sözleri

Artık kanmam şiirlere, inanmam. Kimseler ikna
edemez beni

Bülbül severmiş gül'ü, Gül'ün haberi yokmuş ne acı
Hani sevgiler karşılıklı olurdu? Bunu söyleyenler
yalancı

Ben sevmiştim, ben güvenmiştim, fakat o ben gibi değil.
Onun için ha ben, ha bir yabancı, o kadar bile değil.
Ağlarım aptal olan kalbime, ağlarım ümitlerime
Çıkarıp atacağım bu kalbimi, bir gün geçerse elime.
Güvenmiyorum, insan denen varlığa, sen de
güvenme sakın

Sen olursun biten, sen olursun eriyen, şöyle ileri
bakın

Bir gün öz evlâdından tokat yersin, bir gün de
sevdiğinden.

Sevmemeye tövbe edersin, fakat sonra unutursun
yeniden

Bırak kalbini tamamen, Allah'a ait olsun kalbindeki
yer.

Ancak oraya o lâayık. O kalb sadece ona değer.
Şu ölümlü dünyada yorgun bir yolcuym, kalbim
yaralı

Ruhuma güneş bir gün doğsa, bin gün yine karalı.
Off, çok yoruldum, yolum bitmiyor, menzilim uzak.
İkiye parçalanmış kalbim, bir şeyler umarak.
Hey hat... Yine yanıyorsun... Bekleme bu hayattan
hiç bir şey

Baksana herkes yorgun, sūmbülde solmuş... Dahası
her şey.

Neden gül'e su dökmezsem tomurcuk vermez bana
neden?

Bir çiçek gelmezmi bana, ben hiç bir şey vermeden?
Dertlerim sitemkâr etti beni, figanım gökler'e
yemen'e gider.

Sus ey şaşkın sus, küsmek, sitem etmek neyi halleder?

ACI AĞRILAR

Sesleri duyuyorsun, bu bir sinek değil haa,
Alçak at koşturuyor, geniş gelmişte saha.
Biraz bozdu keyfini, lâkin kusura bakma.
İstersen yine uyu, istersen kimıldama.
Sen diyordun ki «keyfim her zaman rahat
Saltanatım asla yıkılmayacak»
Gel gör ki yanıldın ey beşer kişi,
Kâfirler imanına geçirir oldu dişi.
Lüks evinde «keyfim şöylece rahat» dedin,
Ne cihadıymış ki o? Hadi be bırak» dedin.

Gök başına düşsede, «bu düşen davul mu kı?»
Diye sordun, değildi sorularının ilki.
Meyhaneden çıkan sana «sen sarhoşsun» dese de
Diyemez oldun ona «hadi canım sende»
«Ben dinimi bilirim, namusumu korurum,
Ben dinimin uğruna milyon başvururum.
Sormadın soramadın da bu soruyu artık,
Köpeklerin keyfine işte bak böyle battık.
Kâfirin gülüşünü «dostça»dır derken sen,
O sana kesiyordu herboydan siyah kefen!...
Yolunu asfalt yaptı altını göstermedi,
Görmüyor musun bak, hiç merhamet etmedi.
Bize yakışır mıydı? Canavarın dişleri?
Kaçar mıydı gözlerden sinsice gidişleri?
Ucuza giden mala «kelepir» denilirken,
Onu söylese iyi, sana dediler kefen.
Oyunlarına geldin, Rabbini terk eden sen.
Bu gidişin sonunu ah bir idrak edebilsen.
Amerika'dan tutta, taa öbür tarafa bak,
İslâmı çiğniyorlar, sen de sırt üstü yat.
Tarihte görülmüş mü? Utanmazın böylesi?
Nenni gibi mi geldi, alçağın küfür sesi?
Ağlamaklar da yetmez, ölümde çıkış değil,
İslâm'ı korumamak hiç olacak iş değil.
Elini vicdanına koy da şöyle bir düşün,
Kurtuluş neresinde satılarak gidişin?
Bir emanet vardı sende, fakat o sende değil.
Seninse o Yüce'den bir ayet manası bil.
Tane tane manasını bilirken müziğin,
Dedin mi yavrum «bu işler bizim değil.»
Sordun mu ona «Rahman'ın manası nedir?»
«Gel okuyalım yavrum, «Kur'an-ı bana getir»
Söyleme sakın ağam, söyleme ne olur paşam.
Aklın başına gelir, beynine inince dam.

Şeref midir sanki o davayı söküp atmak,
Güneşi indirip te yerine gece takmak!...
Anlıyorsun değil mi hatalar zincirleme,
Ya şimdiden tedbir al! Ya da sonra inleme!
Bil ki bu tavsiyeyi kalbimin yaşı yazdı,
Yok muydu renkte kara, hepsi sana beyazdı?..
Şunu bil unutma ki dava bizim, din bizim.
Şerefle okunan dört üçlük tarih bizim.
Sen kendine gelirsen hangi engel aşılmaz?
Sen kendine gelirsen kim sana köle olmaz?
Bugünün dev aynası, gerçeğin pis zerresi?!
Korkutmamalı seni Emperyal it sesil...
Kafasını soy, gör içinde neler var?
Sonra kendine gelip, Rabbine şöyle yalvar,
"Bizi bizden çaldılar, affet bizi Rahman'ım
Şimdi tövbe ediyorum, aksa da suçlu kanım.
Anladım çok suçluyum, kendime geldim Yarab.
Mahşer günü gösterme, lütfunla bize azap.
Dinimin askeriyim, namusumun bekçisi.
Gösterme artık bize Firavunlar elçisi.
Geç kaldım affet Rabbim, beynimi yeni buldum,
Ölsem de bu yoldayım, mazimden pişman oldum!>

İŞE YARAMAZ

Halikinle bir olmak, beş vakit namaz,
Namaz kılmayanı, O lütfuna almaz.
Dört birlik müslüman, işe yaramaz.*
Dava adamı, dört dörtlük olmalı,

(*) Burada ki işe yaramazdan kasıt, o kişi İslâm'a hizmet edemez, fakat yine de müslümandır.

BAZI İNSANLAR

Kendimden gizlensem, kaçsam ondan bir gece
Dinlensem bir kerecik, yorgun düşmeden.
Dilimden eksilse bir günlük bir hece
Uzansam hülyalar'a bensiz, üşümeden
Kendime yüküm, kendim bıktım kendimden
Gök düşse üzerime altında kalsam ben
Veya tam doğrulup doğsam yeniden
Peşimi bıraksa beni tutan ben.
Sal içinde boşlukta gitsem ben
Hiç kimse demese Sal'ını ben götürdüm.
Sitemlerden yoruldum, son gidişimden
Hiç kimse demese, toprağını ben örttüm.
Şu insanlardan hiç bir şey gelmesene bana
Ben kurtlarla kalsam, onlarla yesem
Arkadaşım olsalar, öküzle, danalar
Yeterki insanlardan darbe yemesem,
Kaşıkla verileni kepçe ile alanlardan
uzaklaşıp gitsem taaa boşluklara
Saklanıp kaybolsam bu canlılardan
Sığınsam mı gidip bir mağara'ya...

UYKU

Zaman gelmiş geçmiş, duyamamışlar,
Müthiş karanlığı, gündüz sanmışlar.
Uyumuş uyumuş, yine de kanmamışlar,
Sonra da uyanmadan, geçip gitmişler.

Karanfille gülü ekmişler betona,
Betonda gül biter mi? O sırrı anla!
Unutulur demişler, İslâm zamanla,
Hülyalar kurarak geçip, gitmişler.
Halbuki kaçış yok, gidiş İslâma,
Her yönetim onları itiyor dama?!
Bir gün bu hesabı, sorarız amma,
Atın zindanlara deyip, geçip gitmişler.
İslâmın özünü saklamak için,
Çalışmışlar durmadan, söndürmek için.
Müslümanlar çıkıp ta, sormamış niçin?..
Yaprak gibi dökülüp, geçip gitmişler.

8.12.1980

TALİHSİZLİK

Bin dert... Bir yalancıdan perişan gördüm milleti,
Kimden geldi bu çile, kimler belayı devretti?
Bak ne diyor şu it, «namus giderse gitsinmiş»
Sonunda gelir varsa, efendim namusta neymiş?
Millet hür olmalıymış, hürriyet istiyorlarmış.
Hürriyetten sonra bir de istiyorlarmış.
Mış, mıшта sonra gördük ya felaketi,
Beden yerine paçaya giydirdiler ceketi.
Neymiş efendim, beyler medeni olacaklarmış.
Hiç bir şey gizli olmaz, sokakta mış.
İstekler ne garip, aman Ye'rabbi... Kuyruklar baş,
Sözde koruyacaklarmış, hepsi ayyaş.
Gel de çık içinden bu bozuk düzenin,
Hesabı dürülmeli, düzensizliği düzenin...

İMANLI ANALARA

Yine ağhyor musun anne?
Üzme beni.

Boşa hıçkırmazsın sen,
Tanırım seni.

Sil gözlerini anneciğim,
Yoksa ben biteceğim.

Yıllardır gülmüyorsun,
Hiç olmazsa bir saniye.

Söyle ne olur?

Niye?

Aklına mı geldi?

Yanan mezalimi?

Yoksa o değil mi?

Neden ağlıyorsun anne?

Ne oldu yine?

Anne, ne olur ağlama?

Dayanamıyorum.

Boşa ağlamazsın sen,
Seni tanıyorum.

Ne garip;

Annesinin acısını bilmeyen bir evladım.

Sus! Ne olur anne, utanıyorum utanıyorum.

ANLAYIŞ ATEŞİ

Küçük fakir bir köyde, dul bir kadın yaşırdı,
Oğlum büyüsün diye, tarla tarla koşardı.
Öyle imânlıydı ki, ALLAH'ı unutmazdı,
Ne kadar çile çekse, dünyaya aldanmazdı.
Bilirdi dünya yalan, bilirdi gerçek orda.
«Gideceğim» diyordu, ömrümün hepsi yolda.
Bir tane oğlu vardı, adı Sarı «Mehmet»di,
Oğlu uğruna ana, nice çileler çekti.
Mehmet'i okuldaydı, hergün masraf ederdi.
Ana çile içinde masrafı dert ederdi
Eşi ölmüş, kardeşi, akrabası da yoktu,
Zenginlerde sormazdı, onların karnı toktu,
Bir gecenin yarısı, koptu büyük zelzele,
Allah'ın gazabıydı, sallanıyordu sele(!)
Mehmet çok korkmuştu, «Anne dua et!
Allah seni çok sever, hadi bir gayret!»
Allah'tan korkan Mehmet, başladı yalvarmaya,
«Bizi öldürme Rabbim» diyerek ağlamaya.
Aradan geçti günler, Mehmet okul yolunda,
İki yaması vardı, pantolonunda.
Mehmed gördü yamay, başladı ağlamaya,
«Ben utanırım ana, yakışmaz bana yama»
«Ne yapayım Mehmed'im, pantolon alamadım,
Hastalandım bu hafta, hiç te çalışmadım.
Sabret ne olur oğlum, ananı üzmesin,
Sabret güzel evlâdım, hele bir zaman gelsin.
«Yeşil başın Hasan'ın iki pantolonu var
Üstelik bol da değil, ne kadar güzelce dar
Ben giymem yamalıyı, okula da gidemem.

Ne olur beni üzme, anla beni gidemem.»

— «Peki güzel evladım. Peki ben ne yapayım?

Caiz değil ki saçım, senin için satayım?

Böyle, böyle Mehmet bitirmişti Liseyi,

Öğrenmişti ne alâ bilmediği şeyleri (!).

Nihayet gün geldi, Mehmet üniversiteye,

Son defa bakıyordu, doğduğu güzel köye.

— Güle güle Mehmet'im, Allahını unutma,

İmânını kâfire sakın yavrum kaptırma.

Sık sık bana mektup yaz, sakın beni unutma.

Oku âlim olup gel, kötü yolları tutma.

— Ana bu nasıl söz, tabi ki yazacağım.

Tabi ki Allah'ımı unutmayacağım.

Ve nihayet trenin acı düdüğü çaldı,

Kara dalgalar gibi, Mehmet'i çekip aldı.

İstanbul'a gidiş ve Mehmet'den ilk mektup, pes.

Bir ay sonra yine, derken üç ay, derken beş.

Sonra aradan üç yıl, Mehmet çok değişmişti.

Allah yerine tabiat, tuaf sözler etmişti.

Hocası kitapsızdı, Mehmet'e zehir verdi.

Mehmet'de şaşırmıştı, zalime meyil verdi.

Sonra bir mektup, anne bir ay sonra köydeyim,

Anne şaşkın sevindi, ah Mehmet'im, Mehmet'im..

Bir hazırlık başladı, Mehmet köye geliyor.

Nihayet Sarı Mehmet, treninden iniyor.

Ana koşup oğluna, diyor yavrum Mehmet'im,

Nerde kaldın yıllardır, köyüne neden gelmedin?

Donuklaşmışsın yavrum, tuaf olmuşsun,

Sanki benim değil de elin olmuşsun.

'Ana kalbi yanarak, Mehmet'i inceliyor.

Mehmet'te iki yama ana, hayret ediyor.

•Anneciğim ne yapayım, bu yamalar modadır?
Batının özelliği ona uymadadır
İçini çeken ana, bakıyor yanayana.
Mehmet ise bir kere, dönüp bakmıyor ona.
Maziyi hatırladı, Mehmet yama giymezi,
Ana kalbi yanarak, ancak şunu söyledi,
Fakirlik isyan ettin, «yamalı giymem» dedin.
Moda olunca giydin, neden isyan etmedin?...

KORKUYORUM

O gün ve bu gün de,
Her zaman da hakimsin.
Bütün zerreyi bilir,
Sorguya çekeceksin.
Umut, belki afedecek,
Bize cenneti vereceksin.
Şükrederim lütfuna,
Af et Rabbim bir soru,
Takıyor aklıma.

.....
.....
.....
.....

12.9.1982

DÜŞÜN

Düşün Emine gerçeği düşün!
Düşün Emine nereye dönüşün?
İlim yap amel ve ihlâs,
Olma eski hamam eski tas.

BU GECE SONU MU?

Yağmur yağıyor bak, şimşeksiz sade,
Yağdıkça istiyor, sudan müsaade.

Cama vuruyor su, sessiz sedasız,
Çerçeve vermiyor, ona müsaade.

Arı çiçekten süt alır taze,
Daldan dala konsa, yoktur müsaade.

Bir arı bir çiçekten bal alır olsa,
Öteki arıya, vermez müsaade...

5.12.1980

O SENSİN

Türkiye'de yeni bir fidan çıkıyor!...
Gün geçtikçe artıyor, kök sala, sala.

Hain eller onları, kesmek istiyor!
Kesilmez artık onları!... Çıktılar yola!...

GECEDE KALAN

Beklediğim gelmedi,
Gün batalıdan beri.
Gece yarısı oldu,
Hah bir ayak sesleri.
Yine aldattı beni,
Kapının kırık yeri.
Yapayalnız boş evde,
Gözlerim pencerede.
Yine ne bir gelen var,
Ve ne de bir selâm var.
Duvarlarla yaşamak,
Ve onlarla konuşmak,
Yalnızlık... ve bir bekleyiş,
Ardından gündüze geçiş.
Takvimler biter, fakat ben,
Koparmayacağım, emin değilsem.
Küskünüm yalana, onu gizledi,
Bekliyorum halâ neden gelmedi?..
Azap ve işkence, aman geceler,
Bu her anı ümit veren geceler.
Bu geceler bir gün geçip giderler.
Bütün geceler aynı, Bî rgün geçip giderler!...

3.4.1402

Zalime rest çekmiş aldırmıyorsun,
İzinsiz silahı kaldırmıyorsun.

Ne zaman çöşarsın bildirmiyorsun,
Yıllardır uykusuz, yorgunsun yine...

Sana olmuş hedef, atılsa her ok,
Kardeşin dargın sana, ağlaman çok.

Barışacaksın inan, inan ki, kaçış yok
Boynu bükük gezmeyeceksin yine...

Sen böyle durmazdın, ne oldu sana?
Rengin sararmış solmuşsun yine.

Hançer kalbinden girmiş içeri,
Galiba ciğerden vurgunsun yine...

Namazın ihlaslı dualar içten,
Allah'a el açıp durmuşsun yine.

Nice gerçeği kaybedenler var,
Şükret ki gerçeği bulmuşsun yine...

Seni anlamıyorlar, o yüzden yaşlar,
Yumruğunu sıkmış, durmuşsun yine.

Bir gün elele olursa mü'minler,
O zaman güldüğünü görürsün yine...

HADİ ARTIK

Olmaz ENE olmaz,
Bu da ihlas mıdır ki?
Kendine sakın güvenme,
Haline güler tilki.
Hani kalû belada,
Evet evet demiştin.
Ne oldu vaadin?
Neden vaz geçtin?
Hani cihad edecektin?
Küffarı ilân edecektin?
Eller kalkıyor derken,
Sen sandalyeyi seçtin.
Hani huşu içinde namaz?
Kılacakdın ya gûya.
Seni haktan utanmaz,
İn de bir gör kuyuya.
Öyle rahat halinle sen,
Cennet mi bekliyorsun?
Ah sonunu bir bilsen,
Nasıl da tekliyorsun.
Hadi durmadan yürü,
Baksana gençlik geliyor.
Kâfir bastırdık derken,
Tam tersi yükseliyor.
Sen de katıl kervana,
Görev verirler sana.
Fatih bakıyor surdan,
Hadi artık kalksana.

KARDEŞİM

Dünyada iki millet ve ateş,
Sevdiler birbirini oldular kardeş.
Kefere seni sevmez saklıyor kalles.
Ölümü düşünüp anla kardeşim,
Yalanlara artık kanma kardeşim.
Bir merdiven vardır, çıkılır gider.
Onunda sonunda merdiven biter.
Zindana inmekse oda bin beter.
Resul haber veriyor duy be kardeşim,
Uçuruma çıkma, in be kardeşim.
Namaz kılmayınca nur olur sanma,
Putlara boyun eyip ona yalvarma,
İslâm olmak varken onlardan olma.
Bu öğüdüm dostçadır inan kardeşim,
İlimde kan yoktur, kan dökme kardeşim.

VASIYET

Unutma beni ölürsem herşeyim,
Belki senden önce ben öleceğim.

BUGÜNKÜ KADIN

Bir çilekeşi tanıtayım, dinleyin hele,
Batak dizini geçmiş, çıkıyor olmuş bele.

Gerçekte gerçek, şefkat erini,
Nasıl da anlamazlar, böyle bedbaht birini,
Bir bedbaht demiştik ya, toplumun anası o.

Bir bedbaht dedik, toplumun arı namusu o.

Toplumun sermayesi, bütün reklamında o.*

Özgürlük verdik, diye aldanıp satılan o.

Acınsa dayak diyen, sık sık da kovulan o.

İyilikte ismi yok, kötude anılan o.

Velhasıl yaralı o, akibet çilekeş o.

Zalimlerin gözünde, yük taşıyan eşek o.

(*) Kitapsızlar kadınlarımızın namusunu satarak para kazanıyor. Vcdansızlardan bir başka türü.....

4 KADIN MESELESİ

İslâmı beğenmezmiş beyefendi soruyor,
«Bir erkeğe dört kadın, bunu aklım almıyor.»
Nüfus sayımına göre, bugünkü Almanya,
Kadınları daha da fazla, anlıyorsun ya.
Bir ülkede kadınla erkek eşitse sayı,
Hangi erkeğe düşer, iki eş alma payı.
Dört kadına bu kadar, kafayı takan sen,
Sen değil misin, nikâhsız onunu birden mahveden.
İslâmın müsaadesi, illâ alınız değil,
Mecburiyet olursa haa, bunu iyice bil.
«Kadında dört evlensin, eşit olsun» diyorsun,
Sen söylersin kafandan çıkanı, bilmiyorsun (1)
Bu soruyu bir gün sordular Azam İmam'a.
Oda dedi ki «yarın süt getiriniz bana.»
Ertesi gün de geldi, hepsinden taze süt,
Koydu İmam Azam sütle doldu koca küp.
Sonra dedi «vaz geçtim herkes alsın sütünü,
Ayırsın birbirinden, koyun ,inek sütünü.»
«Olur mu? Ayrılır mı?» birbirinden dediler.
Sonunda azam'ın sözlerine geldiler.
«İşte böyledir» dedi. «Kadın çok evlenemez,
Bir çocuk yapmış olsa, babası bilinemez.»
Hemen çıkıp ortaya, deme tıp neyi bilmez,
Beş milyar tıbbı gitse, kimseye sıra gelmez.

6.9.1983

FATİH SULTAN DEDİ YARIM KALAN ŞİİR

•Ben bu askerlerle, koca dünyayı alırım,
Hiç de korkum olamaz, yarı yolda kalırım.
Bismillah dedi girdi, erlerin arasına,
Göz yaşlarıyla yardım et, Yarab dedi bana.
Öyle coşkun seslerdi ki, inliyordu şu âlem,
Allahu Ekber sedası, kesilmiyordu halen.
Derken bindörtüyüz elliüç ve İstanbul fetholdü,
Fatih Sultan sevinçten, şükürle ağlıyordu.
Hep beraber saf olup, sonra şükür ettiler,
Sonra halka dönüp, size emanet dediler.
İşte o günden sonra, İstanbul bize teslim,
Acı bir kader şimdi, düşman eline teslim.
Sormak lazım değil mi? Bin dört yüz elliüçü?
Kâfirlerden kaçırmıştık, kâfire verdik göçü.
Madem bunlar olacak, niçin savaşılmıştı?
Gece gündüz fetihe niçin uğraşılmıştı?
Bu sorunun cevabı vicdanlarda gizlidir,
Düşünmemek elde değil, bu şehir kimindir?
Dert bilmez, işte Fatih istedi fetih yaptı,
Yaşı ufaktı ama, kötü yola sapmadı.
Böylece bizim olmuştu, güzel İstanbul,
Sonraları vardı orda, İslâm bol, İslâm bol,
Aklına gelirse bir de onu gel şimdi sor,
Kâfirler ülkesi gibi, isyan bol, isyan bol.

KALEM YALNIZ

Şair bazen saçmalar,
İlham karışık gelir.
Kalbi bunu yaz derken,
Beyni isyana gelir.

11.3.1983

KEFEN

Kefenden çok korkarım,
Titriyor bacaklarım.
Mezarıma gitmeden,
Bağlanacak her yanımla.
Düşünene acı gün,
Allah'ım korkunç ölüm!
Ah! Buz gibi de soğuk,
O bakışlar, tam donuk.
O gün yalana veda,
Hadi anne, elveda.
Sevdiklerimi daha,
Görürmüyüm acaba?
Ölümden büyük acı,
Daha şiddetli sancısı.
Allah'ım, sen yardım et,
Düşünmüyor bu millet,
Karanlıklara ışık,
Aklım almıyor, Rabbim,
Beynim karmakarışık.

23.9.1981

MUHASEBE

- Yobaz insan kimdir?
- Gerçeği kabul etmeyen.
- Medeni insan kimdir?
- İslâmı red etmeyen!...

KOŞMAK

Koşmak... Koşmak ve koşmak,
Budur kardeş yaşamak.
Şeytanlar sana derler ki,
«Boşver yaşamana bak...»
Sakın onlara kanma
Düşünemiyor ahmak

MUTLAK

Terkedilmek acı, yalnız kalıyorsun,
Seni anlayan yok, boşa ağlıyorsun.
Umut ile koşup, sonunda yıkım.
Fakat bu gerçeği de, geç anlıyorsun.
Dostun yok, güvencin yok, sen bir garipsin,
İnsanların içinde, ne yazık teksin.
Beklediğin bir gün var, sonsuz gidişe,
Bazen ölümü evet, onu beklersin.
Ah çekersin, of çekersin, ama rahat yok,
Çalışırsın, dolaşırsın yine derdin çok.
Anlarsın ya huzur, öteki âlemde,
Bu âlemde huzura, bir çıkışın yok.
Yaz olur, mavi yeşil, renk renk çiçekler,
Kış olur, buz da donar, küçük böcekler.
Anlamazsın sen sırrı, bu nasıl âlem?
Sorduğun soruyu, yine de sinen çeker,
Teknelerse bembeyaz, kardan görünmez,
Mezar taşında yazı, kimdir bilinmez.
Kapı çalınır birden, gece yarısı,
Gelen seni almadan, içeri girmez.
Bir kalkış ve bir sondur, kalan bir tek iz,
Ağlayarak geldin ya, gidersin sessiz.
Karasıyla, akıyla var bir defterin,
Başka da bir şey yoktur, çünkü geçersiz.
Sevdiklerin uğurlar, dön geri diyemeden,
Ellerindeki mendili, hediye edemeden.
Çok garip bir gidiştir, Ah... o ne gidiş?
Şimdi idrak yok, acı gidiş gelmeden.

CEYLÂN

Yavru Ceylan'ım, sen de yalnızımı kaldın?
Annenden ayırdıların seni söyle,
Acı çekiyorsun, bakışın dalgın, dalgın,
Kimler kıydı sana? Ne olur bana söyle...

O GÜNEŞ

Hayâl gibi geliyor, mahşer insanlara,
İz'an ver Yarab izan ver bize.

Sekiz saat mide, on saat eğlence,
Nerden gelecekti, o güneş bize?...

FATİH SULTAN'I GÖRDÜM RÜYAMDA

Dedi ki;
Size yazıklar olsun,
Kim dedi düzeni bozun?
Çektiğim çile uzun,
Anlatamam...
Ben dedim ki;
Bizi nolur suçlama,

Düştük kâfir ağına!
Nasıl bakayım dün'e?
Unutmuşum...
O dedi ki;

Umutlarla çalıştım,
Çileli yollar aştım.

Bu hale nasıl şaştım?
Anlatamam...
Ben dedim ki;
Dediler çirkinе hoş,
Onların ruhu bomboş.

Nasıl da olduk sarhoş?
Unutmuşum...
O dedi ki;
İstanbul'u feth ettim.
Sonra size terkettim.

Şimdi neye benzettim?
Anlatamam...
Ben dedim ki;
Benzedik biz Paris'e,
Girdik diri kafese.

Dün ne dedik ki size?
Unutmuşum...
O dedi ki;
Hadi beni bırakın,
Bari Resul'e bakın.

Sorusu nasıl Hakk'ın?
Anlatamam...
Ben dedim ki;
Sen bizi ne zannettin?
Zehir içti milletin.

O gün nasıl feth ettin?
Unutmuşum...
O dedi ki;
Camilerde ezan var,
Kılanlarsa ihtiyar.

Siz de ne kadar suç var?
Anlatamam...
Ben dedim ki;
İslâmı bilmiyorlar,
Sen kalbe bak diyorlar.

O zaman neydi onlar?
O zaman neydi onlar?
Unutmuşum...
O dedi ki;
Türkiye çok daralmış,
Onu sizden kim almış?
Milletim nasıl kanmış?.

Anlatamam...
Ben dedim ki;
Evet sen çok haklısın,
Sözünde tutarlısın.
Kim sordu, bize kimsin?
Unutmuşum...
O dedi ki;
Milyonlar şahlanıyor,

Umutlarım parlıyor.
Nasıl karlar eriyor?
Anlatamam...
Ben dedi mki;
Sen bize müjde verdin,
Ve zafer sizin dedin.
Daha çok şey söyledin.
Sevinçten unutmuşum.

17.1.1981

BİLMİYORUM

İlah ne demektir? Yaş yirmiydi.
Bilmiyordum.

Kefere kime denirdi Aynı yıllardı.
Bilmiyordum.

Sorarlardı : Senin öz atan kimdir?..
Bilmiyordum.

Hicret nedir? Nedendir öğretilmediler.
Bilmiyordum.

Yine soru gelirdi : « Oneden görünmüyor? »
Bilmiyordum.

Bazen sonsuzluğu tartışırđık cahilce,
Bilmiyordum.

«Şimdi»
Şimdi niçin bilmediğimi biliyorum. Ama oğün,
Bilmiyordum.

«Niçini söyle biz de bilelim»
Kendin araştıır daha iyi. Araştıırmadan önce ben de,
Bilmiyordum.

NIYETLER MÜHİM

Kurbanlar kesiliyor,
Asıl öz bilinmiyor.

Et istiyordu canı,
Buna da kurban diyor.

Olacaksın kurban sen,
Keseceksin kurbanı.

Sonra seni temsilen,
İnşaallah bir gün.

Düzelir de niyetler,
Yıkılır yanlış örfler.*

Ahh.. Ah.. Boşa gidiyor,
İnce ince gerçekler.

Gergefler işlemiyor...

5.6.1402

(*) Örfler İslâmi olursa caizdir. Yalnız bir kurban kesmekle müslümanlık görevini yaptıklarını zannedenler için yazılmıştır.

ANLATILMAZ HİSLER

Benliğimde her zaman, o garip acılar var,
Bilmem bitmeyecek mi, bu çile sona kadar?
Sanki bir kurt kalbimi, törpü ile deliyor,
Kemirerek gizlice, beynime yükseliyor.
Öylesine garip ki, kanı göstermiyor da,
Beni şahlandıracak, bu gidişin sonunda.
Feryad edeceğim. «Yeter usandım»
Yağmuru görmedim, amma... yaştan ıslandım.
İnsanları ayırmışlar, zenciler, beyazlar,
Alt sınıf, üst sınıf, diğer vicdansızlar.
Kimi zalim zengin oluyor, kimi de fakir,
Düşmana el uzattık, üstümüze aktı kir.
Bu nasıl dünyadır ki; inanan inanmayan,
Bu nasıl dünyadır ki; inanan inanmayan,
Bir kantarda ikisi, yanan ile yanmayan.
Nasıl kahrolmayayım, içimde bir fırtına,
Derdimi yüklesem çöker, okyanusun sırtına.
Şimdi, kendi kendim ile yaptım pazarlık,
Ya diri olacağım ya da ölü mezarlık.
Sizler de işitiniz, şahid olun geceler,
Sizler de kulak verin duyun beni heceler.
Dert yanmam. Dava nedir, din nedir bilmeyenler,
Duysalar da feryadımı, güler geçerler.
Sen anlarsın beni ey müslüman,
Sensin kardeşim, sana olsunlar kurban.

KAYBOLAN BENLİK

Sen nasıl yürümüştün böyle ölü halinle?
Mutlaka o pis nefsin öğüdüdür seninle.

Olmaz, olmaz, kâfirler seni bölüp yuttular,
Sonra da görünüşte seni tuttular.

senden oldu giden mal, dahası ar ve imân.

Böyle mi yapmıştı ki, senin ecdadın, atan?

Hadi kendine gel Halikin aşkı için,
Bırakma âhiretini o çirkin nefsin için.

Size hayranım üstadım, çok çalışıyorsunuz,
Şu zelil ümmet için, çok uğraşıyorsunuz.
Canınız sizce mühim değil, sizden ayrılmış sanki,
Ve o gözle görüyoruz, biz sizi inan ki.
Siz zindana gitseniz de, oralarda gün doğar,
Sizlerin hürmetine bir günde rahmet yağar.
Biz de hiç iş yok, ben bunu biliyorum.
Size lâayık değiliz de, kahrımdan ölüyorum.

.....
.....
Bana da güvenirsiniz, halbuki ben bir hiçim,
Ne köy olur benden ne kasaba, bilirim.

.....
.....
.....
.....
.....
Her üzüntü, her çilede, inanın ki ben varım,
Galiba bitmeyecek, benim bu zelil kahrım.
Can pahasına da olsa, davamda sadıkım bilini
Amelimde zayıfsam da, imânda asla değil.
Biz bizimle, inanınız daima Hak yoldayız,
Bir gün güneş oluruz, şimdi gündüz de ayız.

İSİM VERMİYORUM

Şu adam ne konuşuyor böyle şaşkın, şaşkın,
Kırdığı büyük potlar binleri aşkın.
Ne kadar da bilinçsiz kâfirinde aptalı,
Şunu susturmak için; bilmem ki ne yapmalı?
Kahrımdan ölüyorum adam tutup dinimi,
Suçluyor, yargılıyor, bilmiyor ki kimi?
Kimi çekiyor hesaba, kimdir küçümsenen?
Allah'ı beğenmiyor it denen.
Bu adama yok mudur, haddini hiç bildiren?
Sabır... İmânım sabır, birazcık daha diren.
Köpeklere her zaman bu meydan verilmez ya?
Her saniye şeklini değiştiriyor dünya.

SÖZÜMDEYİM

Küfür ettiler ejdadım, çok üzgünüm sana,
Biliyorum sormadım, küskün dargınsın bana.
Kalbim dinimde çarpar ve ayağım izinde,
Hep layık olmak için çalışacağım sana.
Yazmıştın benim için, unutulmaz tarihi,
Cebinde gizliyordun, o zamanlar merihî.
Seni unutanlar, her ne kadar varsa da,
Unutmayan nesile, anlatacağım sizi...

GELİR

Beynimize dinamit kendinden gelir,
Ona çekilen tetik elinden gelir.
Alıp evini gittiyse seller,
Sular ecdadımın yaşından gelir.
Bir soru kümesi kurduysa gençlik,
Yine dünkü gibi Siyonizm'den gelir.
«Güneşi kopart at» emrini veren varsa,
Bu emir Marks'ların dilinden gelir.

KAHIRIN AHI

Ahh... Kiminle konuşayım, kim anlar beni?
Nasıl alkışlarım böyle çirkin işleri?
Herkes kendi aleminde, gülen gülene!...
Konuşsan derler ki, konuştu yine.
Dayanamıyorum işte, zorla değil ya.
Allah'ım ne kadar zalim bu dünya.
Gazetemi okuyorum, idamlar, suç işleyen,
Nedense görünmüyor, o suça iten?
Bunlar için ah çektim, nasıl çekmem ki?
Öyle vahşi kurulmuş, bize tuzak ki.
Allah'ım yardım et, et ki gülelim,
Eğer gülmek için, ölmek lazımsa,
Nasib et, Allah'ım hemen ölelim!...

10.10.1987

BENİ KURTARIN

Beni kurtarın, kurtarın beni,
Sonsuzluk kervanına beni de alın.
Olamazsam İslâm'ın askeri,
Ne yaparım söyleyin, söyleyin yarın?...
Öz manada bir kul olamıyorum,
İşte size itiraf açıklıyorum.

Nedir bu gaflet, nedir bu hal?
Kendimi kaybettim, bulamıyorum...
Sus diyorlar bana, köşeyi döndüm,
Suretten ruhu göremiyorlar.

Ben atlı karınca, aynı yerde dönen,
Zavallı halimi bilemiyorlar...
Beni kurtarın, satın beni davama,
Görünüş mücahidi olmayayım.

Eğer ihanet edersem dinimize,
Balıklar yesin beni, atın denize.

Aşılmaz dünyaları aşabilsem de ben.

Bulur beni sonunda o soğuk kefen!
Ölüme bir anlık çare bulabilse fen, (1)
Sonunda yine öleceğim ben.

Ne kadar sağ kalsam olsamda dinç,
Sonunda ölmek için yaşanır ilginç,
Kâfire sorsan nedir bu ilginç?
Çeyrek akılla cevap, kocaman bir hiç.

Hiç ile meşgul aklı, o aktı lağırma,
Kendini görmüyor gülerken feryadına.

Elma neden uçmaz, soruları sorunca,
Cevap vermedim, ona inadına.

İşte iki düşüncenin şahidi âlem,
Anladım böyle gelmedi böyle gitmez bu âlem!

(1) Ölüme çare yoktur. Şiirde mecazı terim kullanılmıştır.

SELAM OLSUN

Sunulanlar meğer dizili yalan?
Bir tek doğru yokmuş aslından kalan.

Yok mu bu hesabı soracak olan?
Hesabı soranlara selâm olsun.

Akış bir diriliş, gençlik geliyor,
Hedef alçatmaktı, aksi, yükseliyor.

Kurşun gibi seri putlar deliyor,
Her gün put yıkanlara selâm olsun.

Put deyince hedef betonlar değil,
Ha çimento, ha o ikisi de bir.

Put, Allah'dan döndürendir bunu bil,
Gerçeği bilenlere selâm olsun.

GİDEN ZAMAN

Her gün benden gitti,
Gün yine aynı.

Ben bitirdim yılları,
Yıllar yine aynı.

Savaş açtım nefsiime,
O yine aynı.

Geri çektim saati,
Zaman yine de aynı.

Aynı gitti zaman,
Ben anlayamadım.

Çalamadım zerre,
Ah...Nerede?...
«Su gibi mi?» değil.

Bile bilirsen bil.
Bir şeyi anladım,
Çok geç bile kaldım.

Çözüm benimdir.
Problem benim değil.

ACELE

Bugün sorular içi sorular çıktı,
Nedenler, nasıllar ve de niçinler.

Varken yaratıcı imzası her yerde,
Gözleri görmeyen amalar çıktı...

SEN DE

Amerika çıkmış aya,
Sen niçin kaldın yaya?

Oyalanma kardeşim,
Sen de çık öbür ay'a?.

Siz çıktınızda biz engel mi olduk?
Çattık belaya, Sizi biz nasıl bulduk?

DÜŞÜNCENİN SINIRI

Ufacık beyni ile istiyor görünmezi,
Bir de bana soruyor, ilimsiz bilinmezi.
Görünmeniz sırrını halâ çözememişken,
Madde nasıl bir şeydir, onu bulamamışken,
Sorma gizli sırları, saklı tutmuş Yaradan.
Önce kendini çöz, şeytanı at aradan.
Düşün, mana var, sen varsın ve de madde yapın,
Her sırrı çözdünüz mü, boş şeyleri bırakın.
Ahiret yok diyorsun, o halde dünya niye?
Gidince bak gidersin, nârı pürün içine...
İstemem yandığını, ne olursun imân et,
Senin madden ruhuna, inan olsun emanet.
Girmek için cennete, emiri tutacaksın,
Şeytanın vesvesesi, derhal unutacaksın.
Şu nedenler, nasıllar, inan olsun ki bitmez,
Bir şeyi inkâr için, «yok» diyebilmek yetmez.
Var olan varlık, yok demekle yok olmaz ki,
Senin ufacık beynin, herşeyi bulamaz ki?
Bak sorayım bir soru, tesadüf sanatkâr mı?
Seni yapabilecek, hiç bir eseri var mı?
Yaradıcı adına tabiat deyip çıkma,
Maddeyi incele de, git birazcık sonuna.
Şöylece âleme bir bak, mimarı kim, kim?
İnanmak istemezsen, ne yapsın sana hekim???...

SATILDIN

Bekle... sıra sana gelecek,
Gün ve gün, dakika, dakika.

Gülme haline, el gülecek,
Kah, kih, kah, kah, kah...
Bilmez misin nasıl ağlanır?
Ta içten katıla katıla.

Omuzunda yük duymaz mısın?
Aval aval bakma bakma.

Az önce bir kelle geçti burdan,
Beyinsiz sırtta sırtta.

Hoş halin var neden acaba?
Ben söyleyeyim mi? Uyuştun.
Batıya satıla, satıla...

ZAFERİN BÖYLESİ

Baba evimde zelzele var beni duyun.

Yalanım varsa bana, kırbaçlar vurun.

Çanı bizim evde de çaldı ya o gâvurun.

Olamaz derdim oldu,

Acısı beni buldu,

Feci...

Manen sallandı bina, camlar yıkıldı,

Taban tavana, tavan tavana yığıldı,

Çiviler çıktı yerinden eşiğe çakıldı.

Saksıda çiçek kalmadı,

Dalları çıplak kaldı,

Keçi

Feryat yok, zelzele ninni gelmiş uyuyorlar,

Alttan yatak, üstten yorgan gitmiş duymuyorlar,

Uykular stoklama depoya yağıyorlar.

İkaz: Uyanın seller basacak!

Sizi bir el gelip asacak.

Elçi...

BİR BEKLİYİŞİN SONU

Küçük gecekondu da, iki çocuk, bir ana,
Ağlıyorlar durmadan, ciğerden yana yana.

Bakıyorlar yollara, gelecek bir haber,

«Gelmeyecek mi artık, babamız bizim eve?»
Kar girmiş damlarından, donmuş eller, ayaklar,
«Neden verilmez» derler, «Hakkımız olan haklar?»
Sıcak çorbaya muhtaç, soğuk yatak içinde,
Yırtık pırtık elbise, üçününde üstünde.

Boynu bükük sorarlar, «Babamız öldü mü ki?
Biz görmeden mezara, kefensiz girdi mi ki?»
Ana çaresiz kalır, bilmez ki cevap vere,
Aldı gitti eşini, o imânsız kefere.

Bakarlar ertesi gün, kapıya biri gelir,
Vahşet olan haberi, mahcup tavırla verir.

«Başın sağ olsun bacı, eşiniz şehid oldu,
Afgan dağlarında, tam kalbinden vuruldu!..»

BABA EVİM

Bir haber, baba evim ateşte!...
Cehennem alevleri paslı gergefte,
Biri bitiyor öteki hazır dertte.
Dertler zincirleme, zinciri kıramadım.
Biter dedim bitmedi yıllar oldu,
Saçlarım beyazladı ve benzim soldu,
Soranım da olmadı, sana ne oldu?
Dert zincirlerini kıramadım.
Bir haber baba evim ateşte!
Ümudum söndürücü nur güneşte,
Yaşamak mücadele cehenneme eşte,
Zincirleme ateş, zinciri kıramadım.
Bir haber baba evim ateşte!
İtfaiye gelmiyor her ne işse?
Kalp evime geldi ateş bu gidişle,
Beni yakan zinciri halâ da kıramadım.

GELECEK İÇİN

Şehirlerde kendimle başbaşa kalıp,
Onunla birazcık dertleşiyorum,
Gelecek için hûlyaya dalıp,
O günlere hasret çekiyorum...

HAL

Bugünlerde beni gaflet bulutu sardı,
Ruhumda bir avamlık, nutkum karardı.

Ben de bu hal, bende ne arardı?
Düşünemez oldum ölümü, gerçeği,
Tabutum var beni bekler bilirim,
Sanki onun sahibi ben değilim.

Kafama vursalar demirden balyoz,
Yine de uyanacak gibi değilim,
Anladım ki insan su misali imiş,
İsyanı gelince, günahı dizilirmiş,
Bu halimi al, lütfen Allah'ım,
Zehirli ok gelip, kalbimi delmiş.

Adımlar ileri, sonra bir geri,
Aman ne karanlık, mahkûmun yeri.
Kat kat ranzalarda, solan benizler,
Biri çıksa biri girer onu izler.
Kimi ırz düşmanı, kimi de hırsız,
Kimi kaçakçıdır, kimi de dînsiz.
Kimi ye molmuş, kimisi katil,
Çoğu günahsız yatar, suçsuzdur bil.
Desen sayarlar, yorgan üstlerinde,
Kimininde kilim, çuval üstünde.
«Demirleri kırsamda der bir kez görsem,
Toprağına yüzler sürerek öpsem.»*
İşte canlı mezar, her şehirde var,
Hem suçlusu, hem de masumları var.
Duvara çıkar, burunların gölgesi,
Hiç eksilmez koğuştaki mahkumun ayak sesi.
Bitmek bilmez geceler, dakikası yıl,
Merhamet yoktur, istersen bayıl,
Bir çıkış yolu vardır, buradan ancak,
Azrail gelip te bir can alacak.

(*) Toprağı özler.

Suçlu ceza çeker, adalet öyle,
Ya suçu olmayana, söyleyelim ne?
Allah'ı tanıtmak isteyen orda,
İzimleri tanıtmak isteyen orda.
Olacak iş midir, bir terazide?
İki fikri tartmak, aynı ölçüde.
Birisiz zehir verir, öteki de bal.
Gençliğe içiren, şu iki adam.
Adalet yok mudur, dev kapılarda?
Adalet var denen, bu yapılarda?..
«Zincire bağlı değil, özgürlüktür o»
Böyle söylüyor zalimler, fakat yoo
Ben nice insan, tanırım ki garip,
Geçirilse gerektir, boynuna ip.
Onlara vardır, aferin madalyası,
Bu ne biçim âlem? Nere burası?
Nefesler buzları, dişler dudakları,
Beton da donduruyor, bacakları.
Altından lağam geçer, pis kokulu,
Hapishane derler, müthiş korkulu.
Oradaki insan, ey mesûl kişi!
Oraya düşenin, niçin bitiyor işi?
Hele ki, o suçu olmayaları,
Çekip almasıdır vicdan onları,
Zalim Haccac bile, yapamaz bunu,
Dama atmakla, gelmez ki sonu.
Balık baştan kokar, sonra kuyruktan,
Çare değil ki yapılırsa trilyon dam.
Anla bu gerçeği, aldatıyor seni sam,
Anla artık hadi, akılsız adam!...

24 Eylül 1983

SABAHA KARŞI

Gecenin saat 04'ü fezada ay belirdi,
Yıldızlarla elele, adeta gül gibiydi.

Eseri düşünmeyen, bence insan değildi.
Düşündüm, düşünürüm; bu müthiş tablo neydi?
Kafamda binbir soru, bilmeceli geceydi.

Baktıkça bu tabloya, kalbimde nur belirdi.

Karanlıkta el açıp, aya doğru bakarak,
Şu gece hürmetine, bize yardım et Yarab!
Yalvardım Allah'ıma, fezada şahit buna.
Yardım et ki varalım, son hedefin sonuna.

Son bulsun düşünceler, şimdi gece kalkacak,
Evet biraz sonra, ezânlar okunacak.

Ve de büyük hüsrânla, kendime geleceğim,
Sabah isyanla dolu, kendimden geçeceğim.

4.7.1980

NE DERSİNİZ ÜSTADIM

Bölerek alsam nefeslerimi,
Boşa baktırmasam bu gözlerimi,
O güne bıraksam şu sözlerimi,
Değişen hiç bir şey olmaz mı üstadım?
Dilimi kessem, sır vermeden önce,
Çıkarsam birinden, iki bin gece,
Koşsam karanlıklarda, koşsam delice!
Değişen hiç bir şey olmaz mı üstadım?
Vahşi gibi gidip ciğerler söksem,
Zamanı gelince, kanımı döksem,
Gidip ayak izinde toprağı öpsem,
Değişen hiçbir şey olmaz mı üstadım?
Uykumu gizlesem bin yıl öteye,
«Oşt» demekle kalmasam, kızıl köpeğe,
Gizli adımlarla tırmansam tepeye,
Değişen hiç bir şey olmaz mı üstadım?
Yollarımı ölçsem, ölçülü gitsem,
Farz olan ilimleri bir gün bitirsem,
İlimle amel edip, karşına dikilsem!
Değişen bir fetva olmaz mı üstadım?
«Yeter artık» deyip bir isyan etsem,
Kendimi ararken kendimden gitsem,
Söylediğin günü çekip getirsem,
Söylediğin günü çekip getirsem,
Beklediğim «tamam» denmez mi üstadım?...

12.12.1401

EBEDİ GİDİŞ

Yılanlar sardı ülkeyi, giden gidene!...
Bir yangın ki, ülkeyi sarıyor yine.

Onlar cahildiler, inanıp da aldandılar,
Sonra bir hiç uğruna, tatlı candan oldular.

Bilmediler, ardından hiç kimseler ağlamaz,
Yanarsa ana yanar, başka kimseler yanmaz.

Zehirlendi bu gençler, bulunsun o katiller,
Zincirdekiler suçsuz, boş gezen suçlu eller.

Bu bir canılıktır, hanı adalet nerelerde?...
Gerçeklerin üstüne, kim çekti böyle perde?
Bu dünyadan gitmeyi, oyuncak sanıyorlar,
Bu dünyada yakıyor, orada yanıyorlar.

Allah'ım!... Topyekün habersizce zehirlendik,
Başımıza geleni önceden bilemedik.

İşte gitti iki genç, o ebedi dergâha,
Zindanlara ve sonradan da darağacına,
Onlar çocuktular, inanıp aldandılar,
Bugün sabaha karşı, iplerde sallandılar...

9.10.980

SÖNER

Zannetmeyesin müslüman zembille iner,
Nefsin imânıdır en büyük hüner.

İnsan bu teşbihte hata yoktur,
Tıpkı fener gibidir, bir yanar bir söner!.

UYKUSUZ GECENİN SONU

İşte yine bugünde, nihayet sabah oldu,
Bugünde dünkü gibi, dünün aynısı oldu.

Her sabahın gelişi, bir gece getirmekte,
Ömrünü yavaş yavaş, habersiz bitirmekte.

Bir kere de yanılıp, dün yarın gelmemekte.

3.7.1980

Dost olmazmış hiç kimse Allah'tan başka,
 Gönülde dalarmış ölümlü aşka.
 Oturtsalar kalbimi altından köşke,
 İstemem bu renkler öldürdü beni.
 Dediler geceleyin fırtınada sen,
 Es istediğin kadar esebilirsen.
 Ansızın ıssız çölde eğer ölürsen,
 O zalimler mi günahkâr öldürdü beni.
 Adımlarım katil yolu bitirdiler,
 Gittiğim yolu bana söylemediler.
 Menzildesin sen, bekle bekle dediler,
 İnanmam artık vaad, öldürdü beni.
 Gözlerimden aktı büsbütün benliğim,
 Sordum her geçene, söyleyin ben neyim?
 Bitermiş her nefes nereden bileyim?
 Geçip giden nefesler öldürdü beni.
 Bu hayat saniyede bitermiş meğer,
 Böyle bir rüyada gam neye değer?
 Benim değilmiş o süslediğim evler,
 Yalanlar aldattı öldürdü beni.
 Ana, baba, bacı, gardaş olmaz deva,
 Tuzak kurmuş bana nefis ile heva,
 Gelmek istemem asla ona bir daha,
 Bu ölümlü âlemler öldürdü beni.
 Rüya gibi biten koskoca ömürden,
 Geldim geçtim, hiçbir şey göremeden.
 Anladım ki göçmemek gelmez elimden,
 Uzun yolculuklar öldürdü beni.
 Ne kışları fark ettim, ne de bir yazı,
 Ne çoğu tartabildim, ne de çok azı,
 Olsaydım da bir sadrazam kızı,
 Faydasız bomboş, herşey öldürdü beni...

DEMIŞLER

Dünyayı top gibi, ele almışlar,
Her iki kaleden, geçer demişler.

Göz varmış onlarda, akıl ermemiş,
O geçmez kaleden, bilememişler.

Emeklemiş bebek, emzik istemiş,
Nedense dilini çözememişler.

Neşemizi bizim, bozma diyerek,
Asıl bozanları, görememişler.

Terk edilmiş, garip çocuk sokakta,
Ağlamış sessizce, huzur bozmadan.

Hiç kimse yok mudur, diri ayakta?
Doğmadan ağlasın, bırak demişler...

SEN

Sen!
Evet sen, bir şeyi unuttun.

Neyi?
Bir çok şeyi.

Sen!
Sen bir şeyi görmedin.

Neyi?
Görmen gerekeni.

Yine bak, sen!
Bir şeyi söylemedin.

Neyi?
Gerçeği.

Binaenaleyh sen!
Bir şeyi öğrenmedin.

Neyi?
Hiç bir şeyi!...

YAŞAMAK İÇİN ÖLEN ÜSTAD'A

Üstad da gitti ya, uzun bir yolculuğa,
Yıllardır düşündüğü, işte o son durağa.
Çokta içli yazardı, incileri dökerek,
Okuyan bir titrerdi, ciğerini sökerek!
Ölümü çok düşünür, her fırsatta yazardı,
Adeta mezarını, kalem ile kazardı.
Bir şiiri ilginçtir, sanki yaşarken öldü,
Zennettim ölüsünü, kendi gözüyle gördü.
«Bu benim kendi ölüm, bu benim kendi ölüm.»
Yazmıştı büyük şair, kalemi düğüm düğüm.
Ölümü anlamıştı, anlaşılan yönüyle,
Bakınız bir şiiri de, tamı tamına şöyle,
«Bir oda, yerde bir mum, perdeler indirilmiş,
Yerde çıplak bir gömlek, korkusundan dirilmiş.
Süt beyaz duvarlarda, çivilerin gölgesi,
Artık ne bir çıtırdı, ne de bir ayak sesi.
Yatıyor yatağında, dimdik, up uzun ölü;
Üstü boynuna kadar, bir çarşafıla örtülü.
Bezin üstünde, ayak parmaklarının izi;
Mum alevinden sarı, baygın ve donuk benzi.
Son nefesle göğsü boş, eli uzanmış yana.
Gözleri renkli bir cam, mihli ahşap tavana.
Sarkık dudaklarının ucunda, bir çizgi var.
Sarkık dudaklarında asılı titrek bir an
Küçük bir çizgi, küçük, titreyen bir an kadar.
Belli ki, birden bire gitmiş, çırpınamadan.
Bu benim kendi ölüm, bu benim kendi ölüm;
Bana geldiği zaman, böyle gelecek ölüm.»
Yaşadı üç beş nefesçik, sonra gün tükendi.
Sonra veda ettiği, işte son günü geldi.
Hiç bir şey gelmez elden, o takdiri ilâhî
Şu an okuyalım mı, ruhuna fatihayı?

ŞEYTAN VE NEFS

Yaş otuza merdiven koydu,
Nefsim diyor bana daha gençsin.

Günahlarım her gün artarken,
Şeytan diyor «korkma geçersin.»

YOL GÖSTEREN OLMALI

Türkiye'den çıktın, bilmediğin yollara,
O yolu sorarsın değil mi, sağa sola?
Ya Hasan'a, ya Ali'ye veya Veli'ye,
Allah'a gidiş yolu da işte böyledir,
Onu da soracak sonra öğreneceksin,
Ya Hasan Efendi, ya Ali Efendiye,
Aramalısın, sormalısın, yalvarmalısın,
Allah'a giden yolu mutlak bulmalısın.
Seni kontrolsüz bırakırsan sen eğer,
Seni sinek gibi avlar, bilmelisin!..

YENİ MÜSLÜMANA

Duydum ki yeni gelmişsin, sefa geldin,
Biliyorsun manen çok çok yükseldin.

Bir gün kancayı takarsa şeytan düşün,
Unutma ki sen, kul olmaya geldin...

O SEZER

Hani bir Mecnun vardır ya çölde gezer,
Bizim bu illerde gezmemiz ona benzer.

Bir gün umduğunu bulamaz üzülürken,
Allah'a içten dön güven O'na sen...

UMUT

Şu kocaman dünyada, tek başıma gibiyim,
Neden böyle hislerim, yoksa ben deli miyim?
Ruhlara ettiklerim, bir gün bitecek diye,
Umut dünyasında yüzer gibiyim...

Dağların ardından, güneş doğar gibi bir his,
Girdi benliğime de, yerleşti sessiz sessiz.
Muhammed (s.a.v.) ümmeti ki karanlıkta fenerle,
Doğsun beklenen güneş, Yarabbi yardım eyle!...

TASAVVUF NEDİR?

- Tasavvuf nedir efendim?
- Tatmayanlar bilmez ki.
- Söyleyiniz ne olur?
- Ben de tadamadım ki.

ANLAYAMADIM

Bir saray donatacaktım güya,
Ölümden uzak mâli hûlya,
Demir, altın ikisi de bir ya.
Ömür gitti, halâ anlayamadım...
Oyalandım... Aldandım, yıllarım geçti,
Çocukken bu ömür ne zaman geçecekti?
Görmediğim bir el kanımı çekti!
Çeken malım, ben halâ anlayamadım ...
Kısa ömürlü bir evcilik oynadım,
Halâ oyundan sıyrılamadım,
İnsan çocuk doğar, öyle ölür anladım.
Ölümden kalkış nere, onu anlayamadım...
Anlamadım, anlayamadım ötenin sırrını,
Yaşamak niye? Ölmek ne? gizli sırrını,
Mezardan giriş ve çıkış sınırını.
Görmek şöyle dursun, anlayamadım.
Bedenim çürüyecek, ruhum hicret edecek,
Ben nereyi kazandım ki, ruhum nere gidecek?
Bunları çözemedim, çözmediğim bir gerçek.
Niçin çözemiyorum, halâ anlayamadım.

Fatma adında biri geldi hapishaneye
Yanına yaklaşmışım derdini dinlemeye
Sertçe baktı, sen kimsin, necisin böyle dedi
Gelme, sen de bana düşmansın değil mi dedi.
Düşman değilim dedim, bana inanmıyordu
İnsanlardan ürkmüştü dosta güvenmiyordu.
Türkü söylüyordu Fatma ciğerinden yanarak
Gülüyorlardı mahkumlar alaya alarak
Delirmiş güzel Fatma, adli tıpa gelmişti
Suçu, belliki o, birine gönül vermişti
Sataşırılar Fatmaya, Fatma ise yalvarır
Bana dokunmayın, ALLAH size darılır
ALLAH'ı bilenler kim ki, Fatmayı bilsinler
Onlar için bir kukla gülsünler eğlensinler
Biri saçını çeker, biri dişini kırar,
Akıl etmiyorlar, Fatmanın Rabbi sorar
Deli olmuş bu Fatma ona uymayın dedim
Size de verir ALLAH ve ah almayın dedim
ALLAH'ı dinlemeyen beni tabi dinlemez
Onda merhamet yoksa bir sözle yola gelmez
Fatma'da ağlayarak, ağıtlar yakıyordu
Kurtarın beni der gibi, etrafına bakıyordu
Beni böyle yapanlar sürünsünler diyordu.

Size de sorar ALLAH, onlarsa gülüyordu
Fatmaya acımdan günlerce neşem kaçtı
Kalbime, dertli Fatma derin yaralar açtı
Bu gece de alt katta ağlama sesi geldi.
Adeta bir feryattı, gökyüzüne yükseldi
Hemen alt kata indim baktımki yine Fatma
Ciğerden ağlıyordu, dedim ne olur yapma.
Beni yine dövdüler, ben kimé ne yaptım ki.
Beni ağlatıyorlar ben hiç ağlatmadım ki
Yine etrafına toplanmış gülüyorlardı
Kendi sonları nasıl onu bilmiyorlardı
Şöyle derin derin düşündüm ve inceledim.
İçlerinde insan kim o anda bilemedim.
Sordum kendi kendime, nasıl insanlıktır bu
Bunca mahkum içinde bir tane insan yok mu?
Bunlar müşrik mi? Sıratı bilmez mi ki bunlar.
Merhamette daha üstün bence vahşi hayvanlar,
Niçin acıymıyorlar, niçin düşünmüyorlar.
Delinin sahibi var nasıl inanmıyorlar
Gözyaşlarım içime kan yaşı ile aktı.
İçlerinden bir mahkûm şöyle yüzüme baktı.
Gel Emine Abla, hasta olacaksın dedi.
Ben zaten hastayım. Tabib bilemedi.
İçimden Fatmam dedim, birazıcık daha dayan
Tedavi olacaktır bir gün gelecek yaran.
İnsanlar zalimleşti, yetiştirenler zalim.
Eğitim verenlerin sahte adları alim.
Hiç merak etme Fatmam, güneş bir gün doğacak
Sana zulmeden zulüm, kökünden yok olacak
Sana gülenler de bir gün, yaşlanacak
Belki öz evladından, kovulup taşlanacak. .
Hatırlayacaklar seni, biz deli demiştik.
Nasıl olsa o bilmez, dövsek, itsek demiştik.

Anlayacaklar bir gün, Rabbisi unutamazmış
Torpil yaparak asla, suçluyu saklamazmış.
Bunları söyledim ona, fakat anlamadı.
Onunla anlaşmamız, mahşer gününe kaldı.
Nerden bilsin onun için, hücrede ağladım.
Nerden bilsin bin kere, ben onun için yandım.
İşte böyle kardeşim, insanlık iflas etmiş
Türkiye'yi insanlık, yıllardır terk etmiş.
Seninle gelecektir, zindanlara insanlık,
Seninle ışıklanacak, bilmiş ol bu karanlık
Deliler sana muhtaç, akıllarda sana.
Göster insan kimdir, bilmiyorlar baksana.

TERK EDEN

Penceremde tül, perde güneşe hasret.
Rüzgar edâlı, kâh da sitemli,
O da benim gibi, bir dostu hasret.
Dünya yalan, yalanı anlamalı,
İnsanlar taş gibi, sorumsuz olmamalı.
Masamın kırık sesi gacırcı gıcır,
Sandalye ona eş, kalemim kırık,
Sesim de çıkmıyor ihlâsım büçür.
İhlâs bir çeyiz gerçeğe giden,
Eriyor akıyor onu terk eden...

NİÇİN?

Darağacında bir ip,
Beni asacaklarmış,
Garip;
Karıncaya bile basmamıştım,
Dalından hiç bir şey koparmamıştım.
Hayret!...
Gizlememiştım kimseden,
SebeP de yoktu.
Niçin? Ve,
Kimden?..
Beni asacaklarmış,
Kara tahtaya yazılmış.
Gölünç!?
Asılması gereken neler var?
Yılanlar, canavarlar,
Neden?..
Suçum yokken, asılmak işkence?
Hiç kalmadı mı adalet? Nerede?
«Biz de kalmadı... Bitti...»
Götürecek bu ip beni,
Göreceğim yüce önderi.
Fakat;
Bir soru var kafamda,
Söyleyin, hiç olmazsa son anda,
Neden?...
Ürperiyorum... Her yanıM buz.
Ve ip ne kadar ucuz!?.
İğrenç?..
Üşüyorum... Ve bir titreme,
«Yoksa bir korku mu ne?»
Hayır, hayır değil.
Peki ne?..
Bir soru : N İ Ç İ N ???...

Allah'ın selâmı, üzerine olsun yavrum,
 Biliyorsun asrımızda, çok karışık durum.
 Sana bir kaç tavsiye, edeyim iyi dinle,
 Ne ekersen dünyada, onlar gelir seninle.
 İtler, kopuklar senin arkanda yavrum,
 Baksana akılları, fikirleri aklında yavrum.
 Seni kopararak, ayırmak için Rabbinden,
 Çalışırlar gün ve gün, bir saat dinlenmeden.
 Aşk, sinema, spor vesairelerle seni,
 Meşgul ediyorlar, dinle bir kere beni.
 Okudun, biliyorsun ecdad nasıl çalışmış?
 Biraz daha çalışsa, dünyayı alacakmış.
 Sonra gördün ki işte, ameller gevşeyince,
 Bak kölesi oldular, cünûplerin iyice.
 Bak maziye evladım, aklını güzel kullan,
 Sorar o akli sana, seni güzel Yaradan.
 Domuzlar sürüsüne, sen hiç aldanma yavrum,
 Şimdi düşünemiyorsun, seni anlıyorum.
 Fakat onları düşünmemek, mazeret değil,
 Rabbin soracaktır sana, ben akıl vermiştim (bil)
 Uyku değil görevin, taklilkilikse asla,
 Gel gör ne olur evlâdım, imanlar hasta.
 Bismillah ile başlar, ilk önce yüce ilim,
 Sonra amel ile devam et, de Allah selim.
 Sen meşgul oluyorsun, fotoroman vesair,
 Ak oğlan, karaoğlan ve sonra da kebair.
 Bak ne der, hadis-i şerifinde Habibullah;
 Kim kime benzerse, döner işte ona billah.

Benzeme kâfire, şekil ve ruh yapın ile,
Al ondaki ilmi, çalışıp aklın ile,
Fen, teknik bizim diyorlar, inanma yavrum,
Yalan ...İşte sana bunu isbat ediyorum.
Dinle bak, cebir bizim, ilk atılan top bizim,
Ayı ilk defa keşf etmiş olan âlim, bizim,
«Bitkilerde konuşur» bildiren ayet bizim.
Betonikte kullanılan, alete teşvik bizim.
Canlıların su ve topraktan olduğunu,
Söyle şimdiye kadar, hiç bunları duydun mu?
Dahası adı geçen, astronomik olayda,
«Uzay bitişikti», bildiren ayet bizim.
Güneşin döndüğünü, hayal etmezken batı,
Yasin süresinde bildiren ayet bizim.
Hele polen tozunu, yeni bulurken ilim,
Kaç yıl önce bildiren, yine o ayet bizim.
Onun için aldanma, sen yüce Rabbine dön.
Çıkardılar seni raydan, şimdi rayına dön.
Adımını doğru at, lağıma düştü biri,
Zararın neresinden dönersen, olur iyi.
Kalbini gösterip te, bu kadar yeter sanma,
Yavrum bunlar münafık, sakın aldanma.
Bu vasiyetimi, şimdi yazarken yavrum ben,
Sen okurken çürür, giydiğim beyaz kefen.
Ölüm bizim içindir, başkasına düşünme,
Bir gün gireceksin, karanlık mezar içine.
Öyle bir giriş ki o, çıkışa aklın ermez,
O âlemin sırrını, senin beynin çözemez.
Ana rahminde çocuk, bu dünyayı bilir mi?
İşte onun gibidir, ahiretin sır ilmi.
Bir kiraz çekirdeği, gömülünce çürüyüp,
Sonra kütük oluyor, yeryüzünce büyüyüp.
Bunları düşünürsen, kendine geleceksin,
Yine de aldırılmazsan, gidince göreceksin.

Kışın ortasında lapa lapa kar yağarken,
Kalktım yatağımdan bir gün çok erken;
Pencereden baktım ki yerler sanki bir deniz,
Ne kadar duygulandım, bir bilebilmeniz.
Baktım, bizim yaşlı eyik ağaçta,
Bir kuş acıyla ötüyor, galib muhtaç ta.
Beni kimse görmeden, atladım pencereden,
Bir de fırtına vardı, kulaklarımı delen.
Ağaca yaklaşmıştım, kuşa doğru bakarak,
Küçük kuş çırpınıyordu, feryatlar kopararak.
İyice yaklaşıp sordum, ne oldu sana böyle?
Kimler inciltti seni, ne olur bana söyle.
Bakıyor... Sanki bir şeyler söylüyordu,
Dilinden anlıyordum, ama o bilmiyordu.
El uzattım alayım, hafifçe kımıldadı,
Dost eli olduğunu çok çabuk ta anladı.
Elime aldım onu, kanatları donmuştu,
Zannederim yuvadan, yerinden kovulmuştu.
Ağlamaya başladım, çok acı çekiyordu,
Yuvasız koyanlara beddua ediyordu.
Birden elimde gördüm koyu bir kan lekesi,
Birden bire yavrucak kesivermişti sesi.
Anlayamadım onu hangi el yaraladı,
Can yakmakla bilmem ki, o eller ne anladı?

BEN BİR YOLCUYUM

Bir gün bir yerden geldim, başka bir gün dönüş var,
Ne zaman gelir vaktim, bilmem ki kaç saat var.
O bilinç ötesinden, bir el beni alacak,
Yaşadığım hayatcık orada sönüp kalacak.
Çıkışı olan yolun, bir de inişi vardır.
Kimine bin senedir, kimine sıfır aydır.
Otuz yıldır tırmandım, yine aynı yerdeyim,
Gerçek ile aramda, yine kendim perdeyim.
Ne giden görülüyor, ne de gelecek olan,
Var mıdır ki, bu sırrı bilip çözecek olan?
Kısacık aklım ile, ben beni çözebilsem,
Çözerdim zerresini, on bulut görebilsem.
Bu âlem bir âlem ki, kendi kendinde gizli,
Bazen samimi olur, bazen de sizli bızlı.
Zerredeki âlemi, insanlar çözebilse,
Görürdü gerçekleri, görerek görebilse.
Onu istesem O'ndan «beni göremezsın» der,
Nakış, nakış kendini, her nakışında gizler.
Her nefes, her adım da, ben ona gideceğim.
Takıldığım soruyu, orada çözeceğim.
Ey imânım mahşerde, şahidim olacaksın,
Mahşerde beni bul da, gönül güllerin açsın.
Allahım asker eyle, habibine ümmet et,
İlk sıradan olmazsam en sonundan ümmet et...

NERDE?

Dar sokağın içinde, küçük kulübe,
Camlarında çok yırtık, eski perde.

Altı, yedi çocuk ağlar içerde,
Duymazlar feryatları,

Vicdanlar nerde?

Birisi hastalansa da, doktora gitse,
Kalmasa cepte kuruş, hepisi bitse,
Bir gülüş onlar için, mümkün değilse,
Sormazlar sebepleri,

Vicdanlar nerde?

İnsan haklarına çok önem verse
Yiç bir zamanda, haklarını yemese,
Bir de baba çilekeş, dertten veremse,
Duymazlar feryatları,

Vicdanlar nerde?

Babaya da hiç ış yok, girmişse derde,
İnsan haklarını koruyanlar nerde?

«Köpeklere mama» der bebeye nane*

Görmezler bu gerçeği,

Vicdanlar nerde?

Adaletsizlikler düzensiz yerde?

Üstelik sermaye de, yoktur mahşerde,

Bu ülkenin sahibi, söyleyin nerde?

Tartmazlar gerçekleri,

Vicdanlar nerde?

(*) İnsan hakları, 20 asrın en güzel uyku hapsi olan meseledir. İsmi var,
kendisi yok.

Bir gün d    nd m dünyanın aslını,
Görmeye çalıştım edalı  alımını,
Secdede görsem dedim alnını.

Kendi alnım geldi hemen aklıma,
Secdeler hileli özünden uzak,
Nefsim kurnazca kuruyor tuzak.

İhlstan kurtulursa sanki mesut olacak.
 ıldıran secdesizler geldi aklıma.
Secde de, akıl da Allah olmalı,

Secde de eden de Allah'ın malı,
Tam ruhla bilmem, nasıl kul olmalı?
Derken Veysel Karani geldi aklıma...

TABIATÇILAR

Oksijen, hidrojen, karbondioksit, ateş;
Dinsize göre bunlar, sanatçı nakkaş,
Sanat vardır ortada, tesadüf derler,
Nasıl olur deyince, tbatat derler.
Olur mu böyle saçma, bir kaynak deriz,
Bak işte karşımızda felsefe derler,
Felsefe nedir ki, bir kaç uydurma,
Cahillerin beynini, boşa doldurma,
Felsefenin kaynağı beyin yapısı,
Kendini anlamayan, o aciz beyin,
İzah etsin kendini nerde kapısı?!...
Kainatı bilecek, öyle mi beyim?
Güneşin ayarıyla ,beyinin ayarı,
Göstermiyor mu sana, sanatçı yarı?
Maymundan türedim diyorsun, hay hay,
Şu soruma cevap veriniz, sayın bay;
Pirenin anası da maymun mu dersin?
Deve, kuş, balıklar, buna ne dersin?
Sence ilk civciv, maymundan mı türedi?
Güneş ve ay bunlar da, ondan mı geldi?
Denizi doğuran da belki de maymundur!
Bak senin felsefende bu da mümkündür.
.....!!!
.....!?!
.....???
..... Yazıklar olsun...

Yine kalem elimde, acı bir ezân sesi,
Ulaşmıyor her eve, okuyanın nefesi.

Nasıl olur da yükselen hayrun minen nevmi?
Duymazlar da idrak etmek istemezler yevmi.

Gördüklerim Muhammed (S.a.v.) ümmeti değil mi?
Ben mi anlamıyorum, yoksa bu insanlar deli mi?
Allah'ım kahr edip yakma bizi nazarında,
Mahcûp etme Rahman'ım habibinin yanında.

Feryat etmek gelir içten, ey insanlar kalkın!
Uyanmazsanız gazabı şiddetlidir hakkın.

Şairin dediği gibi «Vaadettiği günler Hakkın
Gelecek belki yarın, belki yarından da yakın»
İslâmın şartlarından biri namaz kılmaktır,
Bir velinin gözünde «kılmayanlar ahmaktır».

Kuşlar, yılanlar bile hep zikirle yaşarken,
Utanmadan halâ da bu nasıl uyumaktır?
Nihayet bitti ezân, evler yine karanlık,
Bu ne vurdum duymazlık, bu ne hüsranlılık?
Buralardan gitti mi, imân ile insanlık?

GİZLİ KAÇIŞ

Kimler çile çekmeden hedefine ulaşmış?
Bir ayı gördünüz mü? Başka ayıdan kaçmış?
Duyan olmuş mudur ki; fırında çiçek açmış?
Gerçek görülmesin diye, gafil kendinden kaçmış...

KİM?

Sivrisineklere
Kin.

Kanımuemiyorlar
Ve lâkin.

İman emenleri unuttuk!
Onlar kim?...

23.1.1401

Sararmış rengim ile uzanmıştım yatağa,
Günler geçti fakat, kalkamadım ayağa.
Başladım rabıtaya olacak gerçek güne,
Hazırlarken kendimi, doğmak için ölüme
Baktım azrail geldi, şekilsiz cemaliyle,
Ver emaheti dedi, uzattığı eliyle.
Başladım yalvarmaya, ne olur beni bırak,
Vasiyet bırakayım, şöyle karalayarak.
Hayır dedi hayır, önce yazıp çizseydin,
Biliyordun ölümü, önceden düşünseydin.
Tekrar yalvardım, sevdiklerim ağlarlar,
Hele beni üzenler, her gün bana yanarlar.
Çok ani gelişin var, ben görmedim bir bahar,
Geride yapacağım işlerim dünya kadar.
Zalime haykırıp, emri bil ma'ruf yapayım,
Ölüm var olduğunu onlara anlatayım.
Geçti, yıllarım geçti, çocuktum büyümedim.
Ne zaman yola çıktım, bilmem ne zaman geldim.
Gafilmişim aldandım da, çok derinlere daldım,
Büyümüşüm, ne zaman oyuncakla oynadım?
Biraz dur alma beni Rabbime yöneleyim,
Çuvala gir diyorsa, saniyede gireyim.
Ölüdmen korkuyorum, sonu çok ta feci,
Mümkün değil mi alma, ne olur bugün beni.

25.9.1982

GEÇENİN SONU

Şu anda tan yeri, ağarmak üzere,
Osmanlı mirasında, ezân sesi var.
Gözlerim perdelerden bir ışık hızı arar,
Namaz kılanları, gönül görsün arzular.
Fakat ne gezer, karşımda ölü bir şehir,
Boş görünür fakat, içi dolu leşler var.
Gün doğunca sor, dinini sever,
Camiler öksüz, ezânlar garip.
Sanki eski İstanbul, değil burası,
Acaibb... Yarab, hem de çok acaib...

4.7.1980

OKUMAZSAN

Okumadan kardeşim, neyi öğreneceksin?
Belâ mı arıyorsun? Daha ne göreceksin?
Okumazsan, sadece, iki şeyi bileceksin,
Neyi mi, eyvahhh...ları ve sonra keşkeleri...

BAM TELİ

O demiş : «Beni bana bir an bırakma Yarab»
Hikmet «Sonra harab olurum, korkarım Yarab»
Bu hadiste okunmuştu, bana yıllar önce,
Anlamamıştım o gün fikrim değilmiş ince.
İşte yıllar nihayet akarak geçti ve anlar oldum.
Ve ne müthiş bir dua, isteğe hayran oldum.
O nefsi tanıyormuş, o yüce makamından.
Kim nefis taşıyorsa korkmak gerekmiş ondan.
Her hadis bilinmiyor, zamanı gelmedikçe,
Değeri ölçülmüyor, kıyas edilmedikçe.
Şöyle düşündüm bu gün, avamdan âlimine,
Tabi sonra kalemi yine aldım elime.
Kişi de nefsi tanımak istersen, kelime!
Basıver o kişinin hemen bam teline.

NELER OLMAZ

Çalışılsa, inandım,
İslâma gelecekler.
Ah, bir tanıtabilsek,
Uğruna ölecekler.
Teşbihte hata yoktur,
Eğer ölmedikse biz,
Ölüme hazır çoktur.
Belki, belki hepimiz...

11.11.1982

BİR ANNENİN ÇİLESİ

Bir zamanlar duyardım, insanın mevsimini,
Ve şimdi inceledim, sonbaharda birini.
Dün bir nine gördüm, ihtiyar mı ihtiyar,
Kimin aklına gelir, bu da gördü ilkbahar?
Dişleri dökülmüştü ve beli iki katlı,
Üstelik evlâdı yok, ama altı evlâtlı.
Yanına yaklaşınca, baktım ağlıyordu,
Yakındı bir sürü dert «anam niçin doğurdu?»
Ne oldu böyle nine, nedir perişan halin?
«Ne yapayım evlâdım, söyle ben ne yapayım?
Altı evlâdım vardı, ne çileyle büyüttüm,
Tatlı uykumdan kalkıp, sütünü içirirdim.
Umut ederdim yavrum, bunlar bana bakacak,
Nereden bilirdim ki, sokaklara atacaklı.
Okutayım onları, büyük adam yapayım,
Tek düşüncem zaman düşmanını çatlatayım,
«Meğer dünya yalanmış, yalanmış o baharlar,
Bunu genç olan gençlik, ilkbaharda zor anlar.»
Çok üzüldüm nineye, ettiklerini biçmişli
İmân aşılamamış, sana şöhrete gitmiş.
Allah'ını bilmeyen, anasını bilir mi?
Onda merhamet hissi, parayla dirilir mi?
Darûlaceza dolu, evlâtlı analarla,
Gençlikteki günahlar, kalakaldı onlarda.
O yüzden Rabbimizi, dinleyip güvenelim,
O nasıl büyüt derse, biz öyle büyütelim.

BAKIŞ

Mezara bakıyorum, hayretimden donarak,
Şimdi orada yatan, çorapsız yalın ayak.

Üzerine koysan da, binbir çelenk bin bayrak,
Hak etmişse cehennemi ve billahi yanacak!...

CEVAPSIZ SORU

Bitmiyor ki sorular, cevap gelmedi,
Bir soru sormuştum, hiç kimse bilmedi.

Bir de size sorayım, siz de düşünün,
Bendeki ben bana ne zaman geldi?...

DÜN VE BUGÜN

Bir gün bir dede gördüm, caddeden geçiyordu,
Bükülmüş beli ile her adım düşüyordu.
Öyle acıdım ona gençliğini düşündüm,
Boş veriyordu o gün, acıyla ona güldüm.

DELİL

Öbür âleme geçiş, burdan görünse,
Bir giden ahbabımız, geriye dönse.
Ayetten daha doğru, ne diye bilir?
Düşünmeyen inanmaz, gözüyle görse.

GERÇEKTEKİ GİZLİ

Gece karanlığında, güneşe doğ diyenler,
Gündüzün güneşinde, ay görmek isteyenler,
Siyaha beyaz, beyaza siyahtır,
İşte aynı misâl iddia edenler.

YA RAB

Boş bakmasın gözlerim, gerçeği göster, göreyim.
Beynimi boş işlerden çevir, sana tam olarak döneyim.
Nefeslerimin sayılı olduğunu, takvimden her gün
koptuğunu

İyice idrak edeyim... Rehberimin, Ümmet'e sorduğunu.
Allah'ım has kullarından değilim, fakat seni seviyorum
İnce doknumuyorum ipek'i, mahçubum çünkü
biliyorum.

Ya Rabbi, Gafil hal'i at benden, Ben huzur-u ilâhîde
o gün
Mahçub olmak istemiyorum, O gün yapmağым
düğün.

Bu yalancı dünyada, atlı karınca gibiyim, hep aynı
yerde
Menzille arama giren, simsiyah ve kızıl, kıpkızıl,
perde.

Yırtarak aşmak istiyorum, Taa uzaklara gitmek
koşarcasına,
Tuzak kuruyorlar yolumda, hem vahşi hem de
alçakcasına.

Alkışlarına kapılmış gidiyor, binlerce körpe, zavallı
gençlik
şuursuz, kendi sevdasında yerinden kalkmıyor, ona
göre hiçlik
Ya ben, yaben ne yapıyorum, işte kendimi suçladığım
madde
Öyle bir madde ki kendime idam kararı versem de
olmaz sahte
Kendimi asamam, kendimi dövemem, sadece kendimi
suçlarım.
Hep suçluyorum, çarptım, böldüm, yine bir suçlu ben
varım.
Okyanuslardan ağır suçum, ben bundan kurtulurum
sadece Lütfunla
Davam için varlığımı boşa harcamamalıyım, ya Rab
davamda sakla
Dininden habersiz yaşayanlar gibi olmamalıyım,
gerçeği sunayım.
Lütfet ya Rabbi, ruhumla, bedenimle, aklımla
bir uyanayım.

DERT DÜNYASI

Hiç ummadığın bir anda balkondaki saksı
Düşer başına... Yine devam eder gelir arkası.
Rüyada eziyet çekersin, uyanıkken de öyle.
Nasıl geçecek dersin, bu acı çekilmez böyle,
Yerde bir diken, kimler geçmiş üstünden kimseye
batmamış

Gelir de ayağını bulur, sanki bütün ayaklar batmış
Sevdiklerin vardır, onlara güvenir, gül beklersin
demetle

Bakarsın gülleri ele göndermiş, dikenleri sana,
der bekle

Ne çekilmez hayattır bu aman Allah'ım imdadıma
yetiş,

Öyle derdim var ki, kimseler anlayamaz, müthişmi
müthiş

Koca dünyada yalnız kaldım, SANKİ yapa yalnız
ve garib

Hançer yersin sevdiklerinden olursun Muzdarib.
Böyle hayat istemem diyecek olursam bin feryad ile
Sonra inancın bırakmaz, imanın gelir dile.

Ağlama eyy, Müslüman, ağlama sabırla dayan.
Seni istemez en çığırında olsa, sar kanamasın yaran.
Sen ölümü istemekle ne zannettin, yerin tamam mı?
Bu dünyayı beğenmiyorsun, orda hazır yerin varmı?
Sabret, can seni terketsin, canan seni terketsin
Kendini parçalama, seni sevmeyen sevmezse gitsin.
Niçin ağlarsın ey şaşkın, dua et Rabbin seni
bırakmasın.

O seni terkederse işte o zaman gerçekten batarsın
Bırak gitsin, sana su vermeyen dereye ağlama
Seni sevmeyen için çırpınma, öyle yanma,
Der insan, derde, insan yine insandan insanlık bekliyor
Gül gelmese, tebessüm gelmese bile, kurşun da
beklemiyor.

GELİŞTE

Sandalyem tahtadan, biraz da eskice,
Yenileyeceğim onu, tekrar gelişte.

Ölüm ölüm evet, anladım tamam,
Ölüm hayatta, yaşamaksa ölümdede...

GÜÇ GELİR

Şairin sözü gelir aklına «insan nedir?»
Dua edersin Rabbim ne olur bana bildir.

Ve açarsın Rabbinin mektubu Kur'an'ı,
Verdiği cevap dehşete düşürür insanı.

«İnsan vardır melekten üstündür,
İnsan vardır ki ylandan düşkündür.

İnsan vardır ki, ona insanlık güç gelir.»
İnsan vardır ki, melekliğe yükselir.

İnsanlara bakınca, bir tuhaf oluyorum,
Acaba bunlar da da, gam var mı ki diyorum?
Otursanız birlikte, başlarlar konuşmaya,
Belki dersiniz bunlar, hiç görmemişler haya,
Dünyaya gelişleri, sanki lüzumsuz gibi.
Sorumsuz yaşıyorlar kardan adam gibi.
Bunlara bakıp ta, acımamak mümkün mü?
Onlara göre zarar yok, bugünkü günde gün mü?
Sinemalar, evlerde, imânlar seherlerde.
Nedense gözleri de, en güzel cennetlerde.
Hem bu dünya sefası, ahiretten de geçmez,
Allah için nedense, en ufak çile çekmez.
Leylek misâli, laklakla geçen koca ömür,
Cenazene koysunlar bir ton çelenki, öğün.
Ne ektinse dünyada, orda onu biçersin,
Uyan ey insanoğlu, aklın başına gelsin.
İmânla düşün hele, dünya ne, sen nerdesin
Gafletten sıyrılalım, Allah ta zafer versin.

2.2.1981

NE İÇİN GELDİM?..

Yine ölüm evet, yine o,
Ben ne zaman geldim ve de tükendim?
Zamanı mendil gibi rüzgâra verdim,
Niçin düşünemedim, ne için geldim?...

NEYSEN

Kim sattı vatanı?
Kim vurmuştu atanı?
Sen seni Yaratanı,
Bilmisan ölümisan.

NEFİS

Nefsi kendi kendime, müşahede ettim,
Düşüncemle onu, bin bir şeye benzettim.
Ona güzel bir şekil, vereyim diye,
Niyet ettim onu, çizeyim diye.
Çizdim nihayet, bir bedene bin bir baş,
Anlatayım onu size, bakınız yavaş yavaş.
Bir başı var yılan, zehirini saçıyor,
Bir başı tıpkı maymun, soytarı duruşu var,
Bir başı parçalayan, yedi başlı canavar.
Bir başında yüzü var, gülen mi gülen,
Bir başı fare dişli, gizli gizli kemiren.
Bir başı solucan gibi, görünmeden emen,
Bir başı tıpkı tilki, kurnaz düşünür hemen.
Nasıl tarif etsem ki, iğrenç mi iğrenç,
Bu başlar vurulmalı, ama er ama geç.
Nasıl vurulur derken, imân geldi aklıma,
O öyle kuvvetli ki, nefsi yenemez sanma.
O başları bir ezer, hem de bir saniyede,
Yalnız o gür imân, şimdi nerede?
Baktım zalimlere nefsle alay ediyor,
İmân neyi söylerse, nefs o yöne gidiyor.
Demek ki öldürülür, başlar milyon da olsa,
Neye çare bulunmaz, başlar baş ile olsa!...

30.8.1983

AKIL

Akıl... Akıl nedir ki? Çatlamış sandal!
Ne verebilir sana hadi iste al?
Dersin ki «elim dolu» bakarsın boş.

Yeterli değil, istersen dibine dal.
Akıl bazen melektir, bazen de yılan
Bazen aya çıkandır, bazen de yalan.

Bulursa sırattan geçiş fennini,
Gerçek eser budur akıldan kalan.

ANLAYAMADIM DA

Ben henüz insanları tanıyamadım
Suç ellerde mi?
Ben de mi?, Onu da anlayamadım.

ARAP VE İSRİL

Gel de söyleme, sen feryadı basma,
Müslüman deyip te, dikiliyor karşıma.

Be Allah'ın miskini, o isimle ilgin ne?
Nerdeyse zevce olacaksın, alçak Begüm'e.

Çalışma yok... İcad yok... Dünya sizin yaylanız,
Boş verirsiniz siz, satılsa da ananız.

Ağır konuştum belki, lâkin hak ettiniz ha,
İsterse ezersiniz, o alçağı parmakla.

Ah bir izin çıksa, ona tanıtsak anyayı,
İsrail tozu yapsak, bir saatte havayı.

Kudüs Kur'an'ımızda geçerken ey müslüman,
Kuldan utanmıyorsan, bari Allah'tan utan!...

ALLAHTIR

Bir çare arıyorum, sonu hüsrân olmayan,
Benimle gittiğine sonra pişman olmayan.
Zincirler kırmak için onunla elele,
Güller ekmeliyiz, lâkin kışın solmayan.
Ebediyet mührü taşır imzayı atan,
O da Allah'tır gayrı olmayan,
İsrafil surla sinyal verdiği gün,
Biz olmalıyız orda, pişman olmayan.

ALAMAMIŞIM

Önceleri herkesi suçlu görürdüm,
Meğer dönüp kendime hiç bakmamışım.
Eller eline ayı, merihi almış,
Bense, elime bir taş alamamışım...

ASIRI BAHANE EDENLER

Asır, asır ne buldunuş şu asırda?
Asrın kokuşmuş kurdu her insin yakasında.
Asır yirmi olunca Allah sevilmez mi ki?
Uzayı birbirine muntazamca kim diktî?..

BİLİNMEYEN NO

Güneş doğdu birkaç dakika önce,
Acı bir haber getiriyor gizlice.
Güneş gel... Birden düş üstümüze,
Gel düş de fark edelim seni iyice.
Ne garip âlem, hayretlerle dolu,
Böyle acılı çakış nerenin yolu?
Hiç anlamadım özünü lakin şimdi,
Anladım ki gidişler bilinmez nolu.

BULMACA

Çözün çözün fakat
Bulmacayı değil,
İnsanları çözün
Düğünleri değil.

ANLAMAK

Ölümü anlamamak asıl kabahat,
Kim dedi sen de sefa, on da sefahat?
Elinde aynası, cebinde nosu,
Bir eksigi cebinde değil banyosu.
Kaldırım ine evet evet,
Sonra da bu haliyle cennete girecek?
Kızların biri gelir çaça, öteki yeye,
Akşam kütük gibi gideceksin eve.
En ufak bir işte, koca lafta yaygara,
Seni gören hürmetten kalkacaklar ayağa.
Elinde malboranla fiyaka satacaksın,
Her zaman dünya senin yan gelip yatacaksın.
Namazla ilgin yok, İslam senin değil hey!
Sonra dersin «müslümanım» vah cehennemlik bey!...

EY NEFİS

Bazen inciler taş olur gözünde,
İnsan vardır, diken olur sözünde.
Bu insanlar hakkın hikmet gözünde,
Zerre kadar yoktur, bilesin nefis!...
Bazen kışın sıcağı bile,
Güneşten sıcak gelir, yoktur hile.
Sen gerçeğin özünü, bile bile,
Aksi gidersen, yanarsın nefis!...
Ne diyorsa Rahman, emre boyun ey,
Sadrazam gibi görme kendini bey.
Senin gibileri, gerçekte zerre şey,
Vakit geçmeden haddini bilesin nefis!...

CAN VERMELİ

İslâmın kesin emri: «Hiç durmadan çalışın,
Dünyada hiç rahat yok, bunu bilin, alışın.»
Kim dedi size; yan gelip, keyif çatın?
İnişi de vardır, bilmez misiniz her çıkışların?

HİDAYET

Hidayet şudur ki; isteyenden esirgenmez,
Hidayet odur ki; istenmeden verilmez.
Hidayet şöyle bir şey, madde değil gölgesi yok,
İstemiyorsa kişi, onda onun zerresi yok.
Hidayet şöyle bir şey, ekilmez, biçilmez, yenmez.
Hidayet tadılmazsa, anlatmakla bilinmez.
Hidayetle çıktı mı kişi, o âlâ mertebeye,
O inmedikçe oradan, indirilmez geriye..

ESKİ RESİM

Eski resmimi gördüm bugün,
Dünyaya bakmış, bakış boş.
Neden?... Düşündüm şaşkına döndüm,
Yıllarım geçmiş... Başı boş!...
Şu gayesiz yüz benim mi ki?
Gözlerimde soru bile yok.
Sadece suçlusu ben miyim ki?
Bu soruma bir cevap veren yok.
Resmimi yırtıyorum, fakat;
Düşmanımı asla unutamam ki.
Ömrüme atmış koca bir tokat,
O zalim tokatlar yırtılamaz kil...

YARAB

İşte şiir yazarken ezânlar okundu,
Bilemiyorum ki kaç kişi duydu?
Nasıl denir bu ülke, şehidler yurdu?
Bu milleti uyandır, uyandır Yarab.

Minareden sesler yankı yapıyor,
Müslümanım diyenler, duymaz yatıyor,
Cennet ehliymiş gibi çalım satıyor.
Akıl, fikir ver, uyandır Yarab.

Perdeler birazdan yavaş yavaş açılır,
Nur yerine evlerden isyan saçılır,
Fatih Sultan görse belki çıldırır,
Onların hürmetine uyandır Yarab.

FİLİSTİNLİ ANANIN SESİ

Bir çocuk kayboldu, arayın ne olur onu,
Bomba ile kopmuştu, yavrucuğumun kolu.
«Soracağım» diyordu, «hepsinin hesabını»
«Ezeceğim mutlaka o imân kasabını.»
Bakışı kararlıydı, mutlaka soracaktır.
Kopmamış başını da bu gidiş verecektir.
Geceleri sayıklıyor, «ah alçak, ah» diye.
Dudakları yaraydı, sinirden yiye yiye.
Ne olur bulun onu, daha yaşı küçüktü.
Görünce tanırırsınız, küçük yaşında çöktü.
İkide bir sorardı, «bizim suçumuz neydi?»
Bu bir kerre değildi, her gecesı böyleydi.
Arayın ne olur onu, yoksa öldürecekler,
Diri diri keserler, belki de yiyecekler!
Silah tutması bilmez, gözleri yanıyordu,
Nerde Yahudi görse, sık nefes alıyordu.
Babası da böyleydi, on gün önce yakıldılar,
Yanmayan kellesini kapımıza attılar.

10.10.1983

AH NİYE?

Ađlıyorum uykumda bile,
Nefsimden mi bu korkunç hile?

Yalan dñnyanın sonunu bile bile,
İdrakinden acızım... Niye?...

1.1.1401

GECELER

Geceler derin ve de hüzünlü,
Yunus'lar buradan seslenir sanki.

Nakış nakış dizilmiş, gerçek sanatlar,
Titretir mantığı, parlatır sanki.

DEĞİŞEN DÜŞÜNCELER

Bir zamanlar çocuktum, oyuncak oynuyordum,
Hiç tanımazdım o zaman, yansa da yetim yurdum.
Yıllar geçti aradan ve şimdi ben büyüdüm,
Bir baktım ki dünyaya, birden şaşkına döndüm.
Sordum kendi kendime, bu ne kelepir dünya?
Çocukken buralar, renkli görünüyordu ya...
Sonra anladım çocuk, hakikaten çocukmuş,
Onun için oyuncaktan, başka hiç bir şey yokmuş.
Oturdum bir gölgede, kara kara düşündüm,
Düşüncelere daldım, Haziranda üşüdüm.
Düşünceden sıyrılıp, hemen kalktım ayağa,
Yağmuru hayâl edip, umutlandım bayağa.
Bir yağmur damlasına, hasret kalmış yürürken,
Düştü iki damla yaş, gözlerimde biriken...

OLUR MU?

Pembe pembe boyanmış, dünyaya baksan,
Bu kadar da aldanmak, kanmak olur mu?
Nereden geliyor renkler, şöyle bir baksan,
Denizde su aramak, sormak olur mu?...

AKIL ERMİYOR

Düşündüm şu âlemi ne müthiş sanat,
Uçaktan daha müthiş, sinekte kanat!
Nasıl iştir bu, hikmetin Ya Rab?
Senin hikmetine akıl ermiyor.
İnsan ana rahminde nasıl yaşıyor?
Akıl hayret ediyor, mantık şaşıyor.
Ateş içinde böcek koşuyor,
Senin hikmetine akıl ermiyor.
Güneş bir milimle ayarlı durur,
Horoz saat gibi vakit duyurur.
Civcivini tutsan, anası vurur,
İsyan edenlere de nimetler veren,
Secde edenleri manen yükselten,
Bütün kâinatı idare eden,
Senin hikmetine akıl ermiyor.
Yumurta içinde bir dünya kuran,
Kâinatı boşlukta muntazam tutan,
Bebeyi dokuz ay suda uyutan,
Senin hikmetine akıl ermiyor.
Hidrojen, oksijen, ateşle karbon,
Ucu yok, bucağı yok, gelmiyor son,
Bir madde ki, su, sonra oluyor don,
Senin hikmetine akıl ermiyor,
Senin hikmetine akıl ermiyor.
Nedenler, niçinler bir sır kutusu,
İnsanın fıtratı merak duygusu,
Bazen sevinç, bazen kabir korkusu,
Senin hikmetine akıl ermiyor.
Uzay genişler akarak gider,*
İnci inci harikalar bakarak gider,
Akıl hayran kalarak BEN bunu çözemem der,
Senin hikmetine akıl ermiyor.

(*) Uzay devamlı genişlemektedir. Kuran-ı Kerim, astronomi ilimlerini doğruluyor.

BALTA

Fidanları kesen balta sapını,
Bir başka baltaya kestirirmiş te,
Tilki yakayı ellere vermiş,
Kümese kötülük için girmiş te...

SORU VE CEVAP

- Polis neyi bekler?
- Devleti.
- Polisi kim bekler?
- Kendisi.
- Var mı kendini yakalayan?
- Bilmem ki.
- Kendine kelepçe takan bir polis?
- Görmedim ki,
- Tabi göremezsın.
- Yok ki!...

SON YALVARIŞ

Artık ne bir nefescik,
Ne de bir kelimecik,
Soğuk kefen!... İncecik.
Bırakınız ne olur?
Evimde bir gececik...
Fayda vermez iniltiler,
Gidenler hep böyle gittiler.

18.8.1401

BÖYLESİNE NE DENİR?

«Kur'an'la bu asırda yaşamak olmaz» demek,
Neden soran olmuyor, bu kelime ne demek?..

YÜKSELELİM

Hayır hayır, artık kendimize gelelim,
Yeter alçaldığımız, şimdi de yükselelim.

BAZILARI

Düşün bir müslüman bugün değil padişaha
Kompleksten dinini anlatmıyor uşağa.

MÜSLÜMAN DÜŞÜN

Sahibi senmişsin, İslâm denen yücenin,
Ona bağlıymış bil, huzurlu geleceğin.

DAVAM

Kaybetmişse Sen'i bu yıl bu gecede,
Bulacağım başka yıl, Sen'i seherde...

KOYU

Koştum yıllarca gölgemin ardından
Gördüm ki gidişi koyu bir zindan.

KADER

Kader ne derse o olur, onun sonu deęişmez,
Kime hazırlanmış ise ondan başkası içmez!

KAÇMAK

Ey Allah'ım beni biliyorsun gayem sana ulaşmak
Senden başka ne varsa, hepsini atıp kaçmak.

KENDİMLE

Gezdim, gezdim, kendimsiz bir mekân bulamadım,
Ne kadar dolaştımsa, kendimde olamadım.

ÖLÜ DEĞİLSİN

Hey elini ver de İslâmın sahibi sen sen,
Sen de düşün biraz ne olur, ölü değilsen...

REZİL

Irmaklardan su akar,
Kaynaklardan da zehir.
Biri gerçeğe bakar,
Biri de akıtır kir.
Aman.. Gönüller zelil,
Sanat diye söylenen
Ve de söyleyen rezil...

5.5.1982

RESİM VE SEN

Yine resmini gördüm,
Çok neşeliydin,
Hatta o kadar ki,
Hiç derdin yok gibiydin!
Geçmişi unutmuş,
Ölümünden uzak,
Her şeye gülerek,
Boş vermiş gibiydin?..

15.9.1401

YETER

**Bıktım artık yeter,
Kapımı çalmayın.**

**Evimde suçlu yok,
Aramayın.**

23.8.1400

UĞRAŞIYORLAR SORU :

**Bizi tenkit : «Millet aya çıktı, bunlar örtüyle
uğraşıyorlar.»**

**Ne kadar saçma;
Biz bir dakika, onlar saatlerce kuaförde uğraşıyorlar.**

**Kumaşla uğraşmak ayıpsa;
Peki onlar yıllardır, örtümüzle niçin uğraşıyorlar.**

SANATÇIYI ANLADIM

Ben nerelerden geldim?
Yollarımı görmedim.
Bir de baktım gelince,
Muamma, çözemedim.
Tasadüfsün dediler,
Düşündüm, inandım.
Öğrenince atomu,
Sanatçıyanladım.

9.9.1982

VAH

Yalan dünya, ah dünya,
Seversin beni güya.
Her şeyin sahte, yalan,
Ne var Karun'dan kalan?
Benden de kalmayacak,
Bir ömür yıkılacak,
Vah bana, vah, vah,
Ah çaput dünya, ah, ah.

27.8.1983

SESSİZ ÇIĞLIKLAR

Mazideki günleri düşünürken dün gece,
Ürpererek titredim, üşüdüm de iyice.
Dağlar vardı buz tutmuş, ben çıkarken tepeye,
Sorardı ağaçları «gidiyorsun nereye?»
Denize bağlanmıştı, güzel dağın eteği,
O karlı dikenleri, sanki bir gelin teli.
Bakıyorum balkondan, yılmadan, usanmadan,
İşte bu vakitlerdi, «dayım» gitti ardından.
Uzun yolculuk yaptı, hiç kimseye sormadan.
Üstelik zerre birşey alamadı malından!
Yandım, bittim ardından, fakat ben gidemedim,
Yerin üstünde ama, yerin dibine girdim.
Doktoru : «Hastanızın artık çilesi bitti,
Yalan olan âlemden, gerçek âleme gitti.»
Herkes yanmıştı ona, ama sahibi (!) aldı.
Başladığı küçük ev, üstelik yarım kaldı.
Yıkılmış eski handan, bir yolcu daha geçti,
Kahramanlar içinden vakit dayımı seçti.
Hayâl ederdi dayım : «döşeyeceğim onu»
İçinde oturmadan geldi dayımın sonu.
Ana, baba «oğlum» der, ben de geleceğim,

Senin acını yavrum, ben nasıl çekeceğim?
Adı Ali Osman'dı, soyadı «Kahraman»
Zevcesi feryat etti, «yandım oy aman»
Ağlamaklar, feryâtlar geriye çevirmedi,
Gittiği âleminden hiçbir haber vermedi.

Bir baktım gitmişti o, tahtadan bir şal ile,
Düşünüyorum şimdi dayım acaba nerede?
Göremiyorum onu, engel arada perdel...
Aklıma takılıyor, acep orda ne dedi! (?)
Defterini bir bilsem, hangi eliyle verdi?
Düşünürçü ölümü, gencecik yaşta gitti,
Otuz yıllık savaşı saniyede bitirdi.

Dua ediyorum ben : Allah'ım sen bağışla!
Af et Rahmanım, onu, yüce anlayışınla.

Fakat ben bir hiçim, kabul olur mu bilmem?
İşte o gün bugündür, bir kere içten gülmem.

Beni de götüreceksin, gidenleri götüren,
Bildğim bir giriş var, ordan çıkış bilmem.

Göreceğim umudu benliğimde yer etti,
Milyarlarca dayılar gerçeğe göç etti.

Anladım ki acizim, acizdir bütün mahlûk,
Çalışanıdır orda, o gerçek bahtiyarlık!...
Geride kalanlarda bir gün göç edecekler,
Evcilik dünyasına (!) bir bakıp geçecekler!..

ÖLÜMSÜZ GERÇEK

Ve biliyorum öleceğim,
Nasipse kefen giyeceğim.
Şaka değil ki bu amaan.
Ben toprağa gireceğim...

VE!...

Bunları düşünüyorum...
Başka da bir şey yapamam.
Acıyorum, insanlara,
Başta gaflette olan bana.
Ağlayayım mı? Hayır!...
Gülmek mi? Neye?...
En son dedi ki aklım,
Sen kul olmayı dene.

1.5.1979

POSTACI

Posta geldi...
Bana bir şey var mı?
vet... Davetiye.
Nereye?
Mahkemeye.
Dava açan kimmiş?
Bakim letmiş.
A..... O da dava açar mı?
Evet... Açarmış.
Ben ne yapmışım ki?
Bilmem ki?
Ben katil değilim ki?
Suçlusun, fark etmez ki?
Aman nasıl olur?
İşte öyle, bal gibi olur.
Acı şeyden bal olmaz ki?
Orasını bilmem ki?
Sen neyi biliyorsun ki?...

GEL MÜSLÜMAN

Biliyorsun kardeşim, düşmanlarımız çok
İsimler ayrı ayrı, birbirinden farkı yok(!)
Allak, bullak beyinler, fikirlere vurmuş şok!
Gel bu şok'u beraber çözelim Müslüman.
Sözle, «İslâm gelsin» demekle gelmez!
«Dindarım» diyen insan dininden taviz vermez,
Nefsini Rab edeni Rabbül âlemin sevmez
Gel, «Rab» demek, ne demketir?! çözelim Müslüman.
Ölüm'ü düşünmeyen, ömrü boşa bitirir
Kendi ruhen mahvolur, ahretini yitirir
Nefsine aldananı, kıskançlık, kin, bitirir
Gel bu nefsi seninle çözelim, Müslüman.
Müslüman Aktif olur, Cihad'dan asla yılmaz
Ona dünya verilse davasından ayrılmaz
Bunu bilmeyenlerse namazı bile kılmaz
Gel niçin kılmıyorlar, çözelim Müslüman.
Akaid'i bilmeyen kardeşler birleşemez
Tekler bütün olamaz, sonunda devleşemez
Bir Küffar'a Müslüman güvenip sözleşemez
Gel, bu sözleşmeler de ne? Çözelim Müslüman.
Gençliğe ibadeti «lüzumsuz» tanıttılar
Beyinleri öldürüp davayı sattırdılar
Bir başka gençlik var ki, uyanıp şahlandılar
Gel bu şahlanma sırrını çözelim Müslüman.
Tasavvufî şariat çok ayırdır diyenler
çoğu iyi niyetli İslâm'ı bilmeyenler...
Dini yıkma kistedi bir tarihte gelenler,
Gel, o tarihi beraber çözelim Müslüman...
Biliyorsun değil mi? Ölüm var, mutlaka var.
Sen de ÖLECEKSİN kabrine yağacaktır kar!
Girince kabre, oradan çıkışa fikir dar!
Gel, kabre giriş sırrını, çözelim Müslüman.

BEBEĞİM

Bir ses geldi kulağıma karanlık sokaklardan,
İnim inim inleyen,
Gözyaşıyla karışık yaş yerine kan.
Böyle feryad eden bir çocuk sesiydi bu.
Ayağı yalınayak,
Yeleği de yamalı.
Terkedilmiş bir yavru!...
Kirli yüzü,
Günlerdir su görmemiş elleri.
Ne oldu bebeğim sana?
Kimler öksüz koydu seni?
Bazılarına oluk oluk su akarken,
Senin ellerine sular kurudu mu?
Ağlama bebeğim,
Sen büyüyünce ellerin yıkanmış,
Gözünde yaşın olmadığını göreceksin.
Ve sen kimseyi ağlatmayacaksın.
Onun için sus yavrum,
Seni sen değil seni ağlatan (zalimler) utansın!...

13.9.1980

SUÇLU KİM?

•Yavrum artık ağlama,
Anne gitti addaya.
Hemen de gelecekti,
Fakat neden gecikti?•
Yalanlar avutuyor,
Yavruyu uyutuyor.
Anne onu bırakmış,
Aşıklısına kaçmış.
Acımamış an bile,
O kadar vicdansızmış.
Annelere ne oldu?
Girdaba gidiyorlar,
İffetleri gömdüler,
Zindana giriyorlar.
Hiç bekleme anneni,
Söz ver bebeğim emi?
Anne gitti addaya,
Artık gelmez bir daha.
Yüzünü ben yıkarım,
O babana gönderirim.
O da giderse addaya,
Onlara gönderirim!...
Ektikleri ürünü,
Görsünler gönderirim.

6.12.1982

TAVUK HİKAYESİ

Bir kadır tavuk çalmış kapı komşusundan
Lâkin mümkünmü rahat etsin suçluluk korkusundan
İki kişi konuşurken, görse kadında bir korku
Tavuğu konuşuyorlar diyormuş, çıktı koku.
Kim gülse, «tamam bana gülüyorlar, duyuldu.»
diyormuş.

Kendini bildiğinden her sözü tavuk duyuyormuş
Bir gün canına tak etmiş, suç bastırarak ki
Hırçınlaşarak sormuş «Mevzular hep tavuk niye ki?»
Çok şaşırmış insanlar, ne tavuğu, ne diyor bu
Acaba kadın mecnunmu olmuş, yoksa sayıklıyormu?
Kimse bilmemiş, kadının gocunduğu yara var.
Suçlu olduğu için, alınganlığı, şüphesi var.
Bu kadın'a benzetiyorum bu gün birilerini
Garib, ne söylesek zannediyorlar kendilerini
Kastediyoruz, sanki bizim yalnız onlar derdimiz
Sadece Zalim'e hakaret değil ki görevimiz.
Biz «zalim» desek te «bize deniyor» diyorlar
İt desek, eşek desek, yine kızıyor alınıyorlar
Şimdi anladım tavuk çalan misali oluyorlar,
Onlar kendilerini bizden de iyi tanıyorlar.

KÖŞEBAŞI

Köşebaşında bir ihtiyar,
Elinde bastonuyla.
Bekliyor kar altında.
Bir yardım umuduyla,
Ne oldu dede sana?
Lapa lapa kar yağarken,
Kim dedi sokaklarda kal gün doğarken?
Dede senin evladın yok mu?
"Var evlât var,
Attı sokağa beni, sormadı karnın tok mu?"
Sabret dede seni sokağa atan oğlun,
Hep oğul kalmaz ya.
Ona da bir gün derler,
Sana denilenlerden.
Yani dede...
Çok çökmüşsün be dedem
Yaşların kar taneleri içinde kaybolup gidiyor.
Sıcak sobası başında oturan oğlun.
Ne yazık ki bunları bilemiyor.
Hiç bir yerin yok mu gidecek dede?
Öyle ya sen yaşlandın artık,
Bundan elli sene önce,
Bu köşeyi görseydin güler geçerdin.
Ve yıllar sonra bu köşeye gözyaşıyla geldin.
Oğlun da tıpkı böyle, bir gün geçer bu yoldan,
Burdaki yol biter, haber sor ötekinden.
Sen bu dünyada bittin dede,
Yalvar Allah'a gerçek dünyayı iste.
Gel dede bizim evin küçük odasında,
Yatan dedemle kal, ona arkadaş olursun.
Oğlunu göm mezara.
Tamam unut.
Çünkü o âlemde onu mutlak görürsün.

BEKLİYORUZ

Şöyle, Dünya'ya bakıyorum, ne kadar kalabalık
İnsanlar, hayvanlar, çiçekler, ağaçlar ve rüzgârlar.
Kumlar, kayalar da onda ve koca gökyüzü.

Dertler, çileler, acılar hepsi karışık
Dünya bir aşure gibi, bir cehennem gibi, bir rüya gibi
Her yerinde aklım varım dünyanın,
Derdinde, çilesinde, acısında, cehenneminde ve
rüyasında

Her taşın altındayım, her insan sanki benim
omuzumda yük

Rüzgârı beni götürüyor, uçsuz bucaksız alem'e
Dalgaları alıp çarpıyor beni kıyılara, sert kayalar'a
Bir gemi görüyorum, mavi denizde, beni almıyor
Korkunç dalgalara bırakıyor, boğulmam için.
Çırpınıyorum, gün akşam oluyor, o ne karanlık
Ve kurtulabilmem için sabah'ı bekliyorum.
Evet sabah'ı... Uzunmu sürer gece? Bilemiyorum.
Biliyorum ...İnanıyorum ki, geceler ne kadar uzun
olursa olsun biter.

Ve ardından tan yeri ağarır ve sonra Sabah gelir.
İşte o sabah ne gemi beklerim, ne dalga'ya yalvarırım.
O sabah artık kayalıklara beni çarpamaz, yosunlar
tutmaz.

İşte o sabah, insanların yükü omuzumdan iner!
Kayaların altından kalkarım ve kayalar bana kum
olur.

İşte o gün ben ve benim gibilerin hepsi
Evet, hepsi kurtulur. Artık gece bize gelemes,
çünkü biz, Zindan'ı değil, aydınlığı istiyoruz,
Evet, gelecek... Ve biz BEKLİYORUZ...

SEN SENİ BİL

Kendine gel kendine,
Düşme eller eline.
Dedem ve babam hacı
Olma öyle hayalci.
Sen senden mesulsun sen,
Yunus'un sözünü duymadın mı sen?
«Sen seni bil, sen seni,
Senden sorarlar seni!»

RUHU UNUTMA

Hey canın sıkılıyor,
Anlasana, sıkın var,
Dışarıya çıkış yok,
İçerden bir iten var.
«Kimdir içerde duran?
Benden fazla kuduran?»
«Ben zikirsiz durmayan,
Ruhdur benim adım, tanıyabilir misin?
Sendeki sen, benim, anlayabilir misin?...

2.2.1401

AFGANİSTAN'A ŞİİR YAZMIYORUM

Afganistan için, pek şiir yazmadım, neden mi?
Düşündüm, Afganlımı kârlı, yoksa ben mi?
Benmiyim yardım'a muhtaç yoksa o mu?
O cihad'ı tanıyor, Ruh'u dolu... Ya benim ki dolumu?
Onun düşmanı silâhı ile saldırıyor karşısında
Ya burdaki düşmanımız? Kimler'in farkında?
«Ne düşmanıymış» diyor, o zavallı Müslüman (!)
Düşündüm ki Afganlım, Kârlıdır her zaman.
O'na şiir yazarsam, şayet, edebiyat parçalamam
«Ah Afganlım» diyerek bir de riya yapamam.
Ancak yazacağım şiir olsaydı, şöyle olurdu :
«Eyy... Mücahid, seni hangi ana doğurdu?
Sen nasıl yaptın bu işi, sana hayranım, hayran,
Eğer bana yardım edersen o gün yaparım bayram.
Ben diyorum ki, kahraman sensin, zavallı ben!
Sen yanımissın, Rahman'a teslimsin uyuyan ben.
Yıldırım oldun Rus ordusunun üstüne
Ben değil sen kavuştun Allah indinde ün'e.
Ben bu aciz, pısrık halimle kalkıp bir de şiir,
Yazamam sana, utanırım, sıkılırım, bu bir,
İkinci, se nyaz bizim için en içli şiirini
(Uyanın eyy, utanmazlar) diye yaz bize sitemini.
Sen yaz Afganlım bize, sen yaz, doğrusu bu
Yüzüme tükürecek bir Mücahidiniz yokmu?
Bu utanmaz yüzüme tükürmeniz gerektir.
Bu bir edebiyat değil, Vallahi, gerçektir.

HESAP

Eyy mel'un! zannedermisin sen beni
Cezalandırdın da şimdi öveceğim seni
Eyy zalim, şunu bilesin ki sen,
Beni ipe versen de boyun eğmem ben.

Beynimi hapsedemezsin, bunu bil,
Vakit kaybetme, kütüğünden beni sil!
Ne senden bana yâr olur, ne benden sana,
San'a yâr dermiyim? Sen bana baksana.

Sen münâfık, iki yüzlü emperyalist,
Ben dürüst ve anlı ak gezen yiğit.
Aramızda dağlar var bunu artık anla
Senden hesap soracağım fakat zamanla!...

10.2.1966

ÇİRKİN

«Kalem'i bırak, bu ah-u zâr'ın nedir?» diyorlar.
Her şeyi toz pembe, düşman'ı «dost» biliyorlar.

Neden benim gördüğüm, düşman kelleleri görmezler
Neden beyinlerini «bir»e neden bölmezler?!...

Nasıl görmüyorlar iki ayaklı yürüyen leşleri neden?
Ben görüyorsam, zorla kendimi körmü edeyim ben?

Şu koca dünyada altı Milyar beyin, sadece bir et
Tıpkı kedi gibi... Bir işe yaramıyor çok hayret.

Kedi Fare tutuyor, gayresi yalnız midesi için,
Kedilerle eş... Adı «İnsan» aman ne kadar çirkin.

KOŞ

İnsanlar biçiliyor, imdaaat!
Uyuduğun yeter, uykuyu bırak!
«Kim koşacak imdada?»
Sen!
Tabi ki, oyuncakla meşgul değilsen.
Ayağının ipini bağlar da sonra;
Yıldırım gibi koşabilirsen.
Kesilen eğer oysa;
Sen yaşadın demektir.
Sana değmedi hançer,
Öyle ya, bu né demektir?
Durmadan koş!
Zerrenin sahibini seviyorsan koş.
Gözleri oydular, kollar kesildi.
Hiç olmaz, kelleler
Biçilmeden koş.
Hortum boğazlı, canavar ağızlı.
Kanımızın sonunu, içmeden koş!...
Leş değilsen, ne olur;
Şöyle diril de, KOŞ! KOŞ!...

SUSARSAM

Senden bir dileğim var Rabbim;

Beni güldür.

Öyle basit hediyeler güldürmez beni biliyorsun.

Ne cevher, ne zümrüt,

Ne mercedes ne saray,

Sen biliyorsun,

Duamı duyuyorsun.

Kimseñin duymadığı isteğimi, her şeyimi.

Beni güldür Allah'ım.

Senden kardeşlerimi, Kudüs'ümü, Kur'an'ımı

istiyorum.

Lütfet Allah'ım...

Susarsam,

Kahr olacağım

Sen lütfet,

Eğer susarsam, alacağım... alacağım!...

Beni zaptedemezler

Kardeşlerimi alana kadar,

Onları bulana, sonsuza kadar...

Lütfet, eğer susarsam Allah'ım;

Bana gücen, bana darıl, Habibini gösterme.

Kahrolayım veya olacağım,

Senin davan karşısında susarsam, alacağım...

alacağım!...

BİLİNMEZ DÜŞÜNCE

**Gitmek istiyorum bu âlemden,
Fakat nereye bilemiyorum.**

**Önümde koca merdivenler,
Çıktıkça battım, inemiyorum!...**

DOST DAVETİ VE BİR SORU

**Gel kardeşim diyorum Rabbin'i dinle
Dünya gitmeyecek inan ki seninle**

**Sular'a dargınmısın ki Güsl'ün yok
O kadar nankörsen azabın çok**

**Kör kütük'te kaydın İslâm olsa da
İslâm'ın kütüğünde belki kaydın yok...**

**Ve anamız Hz. Havvadır, Babamız Hz. Adem
Niçin bazımız Nur'uz, bazımız maden?
Bir fincan kahveye teşekkür eden sen.**

**YARADAN'A NAÑKÖRLÜK ACABA NEDEN?!...
O KALACAKMIŞ!**

**Çıkmalıymışım aradan O kalacakmış,
Çıkamıyorum ki, çıkışlar kapalı.**

**Bakışlar «O», eller, ayaklar «O» olacaktı,
Bana gelmiyor ki, gelişler kapalı...**

İTİRAF

**Şiir yazmak değildi kastım,
Yalnız derdimi dökecektim.**

**Feryat eden beyin zarıma,
Patlayan tohum ekecektim...**

ÇOBANIN İMANI

Hükümdar pek sinsiydi, sırrını söylemezdi,
Onun planlarını, halkı hiç bilemezdi.
Zalimdi, dinine düşman, çokça da zekiydi,
Tilkiden daha kurnaz ve çalışkan biriydi.
Düzerdi sarayını, bin bir renk ile alâ,
Fakat, çok iş açardı, halkın başına bela.
Davasını savunur, müslümanlar uyurdu,
Onun zalimliğini, bir kaç alim duyurdu.
Günün birinde çoban, kafa taktı hükümdara,
Çıktı yola ay oldu, sonra vardı saraya,
— Çek git be serseri, hükümdarımız hiç seni
Dinler mi ki apdal herif, defol git, deli!.
— «Ben görmeyi istiyorum, o küstah adamı,
Söyleyin Allah'tan, daha büyük olan var mı?
Nedir onun yaptığı, kırdığı kırkı geçti?
Bilmem ki bu kâfiri, başımıza kim seçti?
Şaşırır saray halkı, aman bu adam deli.
Bir vezirde diyordu, hayır bu adam veli.
«Duydum ki Emri bil marufun en hayırlısı
Emire yapılanlar, şaştım buna doğrusu.»
İmânlı çoban ile baş edilemeyince,
Birisini haber vermek için, gitti gizlice.
«Hükümdarım, hükümdarım! Bir deli adam
Size meyda nokuyor, yıkıldı başıma dam.
Nasıl hakaretler, ah bir bilseniz?
Hele ki kapıdan bir de dinleyebilseydiniz.
Dedi ki, siz hainmişsiniz, zalimmişsiniz,
Bütün bunlar bir yana, bir de kâfirmişsiniz.»
Hükümdar hayret ile, indi merdivenleri,
« Ha demek ki o sözleri söyleyen, şu deli.»
Birazcık dinledi, çobanın iç volkanını,
Hükümdarın sıktı bu iş epey canını.

Sonra yanına çağırđı onu «Hey pis çoban
Nedir senin bu yaptığın, kimdir senin baban?
Seni kim gönderdi, kimden aldın kuvveti?
Sen mi idare ettin, bugüne dek devleti?!»
Çobanın şahlanan büyük aşk ve imânı,
Çok hayrete düşürüyordu, gören insanı.
Olanca hıncı ile avaz avaz sesini,
Yükselterek bağırdı, kapamaz çenesini.
«Beni kim gönderecek, elbetteki imânım.
Kuvvet aldığım tek yer, benim yüce Allahım.
Devlet idare ettin, mideler dolu tamam.
İman elden gitti, ar, haya, namus yok, tamam.
İçki kumar derdin ve devan hepsine tamam.
Ben imân sahibiyim, bu zulme dayanamam.
Allah'a âsi geldin, halkı da götürdün,
Halkı uyutup sonra, cehenneme götürdün.
Yeter artık senden, sonunda kurtulalım,
Seni biz getirdikçe, Rabbimizden bulalım.
Ben çobanım diye, kendini görürsün büyük,
Halbuki manada var, sırtında semerle yük.
Fakat, bunu görebilecek gözler sende,
İmkânı mı var, o güzel hikmet sende, nerde?
Senin gibi düşmanlık, yapamadı Yahudi.
Firavun senin kadar, kurnaz değildi.
Açık açık söyledi, inanmıyorum diye.
Musa a.s. peygamber, asla değildir diye.»
Şaşırmıştı hükümdar, bu ne büyük cesaret?
Duyarsa bu olayı millet, yıkılır devlet.
Çağırınız cellât, vursun şunun başına,
Bundan sonra asla karışmaz başkasına.
Çoban onu dinliyordu, korkusu zerre yok.
Görecekti Resulu üstelik şüphesi yok
«Vur, vur da öldür beni, ancak şehit edersin,
Sen de bir gün geberince, cehenneme gidersin.

Oh! dedi, benim yüce Rabbim, gördü ki beni,
Lağımlardan çıkarıp, lağıma soktum seni.
Korku filan duymadım, canım gidecek diye,
Adamıştım canımı, dinim için hediye.
Sen Kur'an'a hakaret edecektin öyle mi?
Ben de seni seyredecektim, değilim deli.
Gitsin canım, ne olur? Dinime feda olsun,
Sana alkış tutanlar, Allah'tan bulsun.
Bu arada koşarak, geldi vahşi bir cellat.
Yat dedi çabuk yere, niçin oldun musallat?
Sana neydi Kur'andan, imândan, Allah'dan?
Sürseydin koyunları, sana kâr vardı ondan.
Yatırdılar çobanı, bir taşın üzerine,
Söylesene dediler şimdi de bir tek kelime?
Söylerim, söylüyorum, yaralarım çok derin.
Zincire vurur sizi, bir gün mutlaka kaderin.
Cellat dinlemiyordu gözü dönmüştü,
Vurdu kafaya kılıç, kafası yere düştü.
İlâhi hikmet bu ya, kelle geldi kelama.
Şükürler olsun dedi, yüce Mevlama.
Ben yaptım görevimi, Allah şahidimdir,
Alemin ikisinde Rabbim tek şahidimdir.
Son sözü ise kellenin, çokça acıyla bitti,
Her sözü hikmet dolu, çünkü o bir şehitti.
Ey nefsinin emrinde, her gün bomboş gezenler,
Ey nefsi için Kur'an'ın emrini çiğneyenler.
Ey dinini bilmeyip, ey halkı korumayan,
Bu hesabı sormaz mı, senden seni Yaradan?
Benim kellem, davamın uğruna gitti,
Yirmibeş yılım Rabbimin emrine gitti.
Ağlarım, kellesi hayvan gibi gidenlere,
Bir kez geldik diyerek gününü gün edenlere.
Son sözlerdi bunlar, şehidin dilinden düşen,
Bir ayet çıktı sonra büyük hikmetinden.
Ve kefâbillahi ve kıla. 8.10.1983

BİR GÜN ANLARSIN

Sana doğruyu söylüyorsam evlâdım.
Beni düşman gibimi görmen lâzım?
Bir gün bu dünyâdan gidince ahret'e
O zaman anlarsın, niçin durmazmış ağzım!...

DÜNYA MEZARINDAN

«İnsan bu su misâli kıvrım kıvrım akar ya»
Ne de parlak inciler gerçekte de öyle ya.
Bir görürsün onu dalga dalga akıyor,
Bir görürsün dalgaya çalım ile bakıyor.
İnsan su, insan ışık, insan mum ve dev,
Kâh görüyorsun cüce, birden bakarsın dev.
Şaşkın şaşkın çözmek için dalar gidersin,
Karar durgun. Biçim gölge. Sonuç bilemezsin.
«İnsan bu» dersin hayvan gelir aklına,
Bir hayvana bakarsın, bir de hakkın kuluna.
Çözemezsin ayrı ayrı huyla insan, nazarından
Kurtulmak istersin dünya mezarından.

«Aaa bakın bir İngiliz daha müslüman olmuş,
Ne büyük dinimiz var, gelmiş te bulmuş.»
«Sadece İngiliz mi, bir de papaz okudum.

Geçen gün gazetede, o da müslüman olmuş.»
Demek İslâmiyetin yüceliğini halâ daha,
İngiliz öğretiyor, öyleyse yuhlar sana.

Papaz İslâm olmazsa dinin yüce değil mi?
Kim aşıyor sana böyle saçma la ilmi?
İslâmın yüceliğini başkasından değil,
Kendin yaşa anla, birazcık içine gir.

Günde beşbin müslüman olurken Hristiyan,
Onlardan bin de bir, olmuş ta olsa müslüman.

Kendi evinin içinde, ona bir girebilsen,
Onun için yaşayıp, onun için ölebilsen,
Herşeyden ibret al, yalnız İslâmı İslâmdan,
Bulmazsın onu asla, şundan veya bundan.

İnsanlara bakıp ta, İslâmiyete giren,
Yine insana bakıp, çok olur ondan çıkan.

İslâmın İslâmını İslâm da bulacaksın,
Ölçünü her zaman Resul'den alacaksın...

«Birlik olun» buyurdu yüce Allah
Kimindir bu emir bir düşünelim.
Gerçeği göreceğiz inşaallah.
Oyunlar'a gelerek bölünmeyelim.
Din düşmanı ile uğraşmak varken,
Müslüman'ı zem'le ölür vakitler!
Yakışmaz bu gaflet, güneş doğarken
Neyi halledecek, kastî tenkidler?!
Ellerini açıp, dua edenler.
Birlik için edin, acımızdır bu.
Bu dünyaya veda edip gidenler
O'na söyleyin, Ümmet'in hali bul
Eyy Allah'ım fikrimizi birleştir!
Kâbe'miz aynı yön, bölünmeyelim
Ayrılık, ölüm bize, o bir leştir,
Lütfeyle vakit geçmeden bilelim.

TÜRKÇE BİLMEZEM

Men Türkçe bilmezem fakat men dertliyam.

Türkçe bilmezem diye men'e ağlamak yohmu?

Men İnsan değilmiyam, nasıl figân etmiyam?

Türkçem yoh diye, Söz'e hiç hakkım yohmu?

Men garibam, men çileliyam, Men'e Yobaz diler

Öyle bahammı size? Men susammı gardaş?

İnsanlık tek tek hakk'a ahret'e gidiler

Seyircimi kalam, gel demiyem mi gardaş?!

İman etmeğin şartı Türkçe mi? melmağ isterem.

Dilim eğridir diye kalbimi eğrimi eder?

Gel size, mene dilin göster, men kalbimi gösterem.

Yoh yoh, İnsanı dili değil ihlası insan eder.

Ben ceza evinde ceza çekerken bugün,
Kar yağdı İstanbul'a, Koğuşun donduğu gün.

Pencereden baktım, parmaklıklar ardından
Düşündüm, buramı, yoksa caddelerimi zindan.

Gözlerim hastanenin bahçesine takıldı
Tam karşımızda da bir de köprü vardı.

Burdan görüyorum, İstanbul isyan bolu
İçim efkârlı, beynimde isyan bayrağı
Şu insanlık ne oldu? Her şey sahte, bayağı

Dün ceza evinde idim, bu gün hastahanesinde
Cezanı çek dediler, suçum neresinde?...

Neden bölünmüş gök yüzü, neden
Buralara gelecek ne suç işlemiştim ben?

Ben suçsuz, ben haklı, ben kararlı, benim haklı...

Feza mavı derim bir kavanozdur dar mı dar.
Geniş olsa uçaklar nasıl çarpışacaklar
Birden dānk etti aklım takıldı yıldızlar'a
Onlar niçin çarpışmışlar dedim öyle ya
Demek ki insanların ulaştığı mekanlar dar
Uzay öyle geniş ki hem de dipsiz'e kadar.
Her taraf aynı yön bir muamma ki çık
Aynı yerde sayarsın çünkü alem kıvırcık
Akıl pes der susar sağsız salsuz uzaya
Uzayı feth etmek değildir ulaşmak ay'a.
Gökyüzü yedi kattır, bu katlar'a karşılık
Ay'ın uzaklığı sadece bir karışlık
O halde niyedir, insanlıktaki bu gurur
Görenler zannederek yedinci katta durur,
Vahh... Zavallı sefil haline bir bak'ki
Ay'a çıktın fakat Ay'ı yaratan değilsin ki!
İlahlık bir eda ile dinî küçümseyen
İnsanlıktan düştün sen, sen haddini bilmeyen
Her şey Allah'ın kudreti ile oluyor bil.
Kafa tasındaki beyin senin eserin değil
O halde bu küstahlık, bu şımarıklık niye?
Bak gülünç oluyorsun, bu halinle deliye...

SANATKÂR

Soru... Allah'a niçin inanıyoruz? Söyle?
Varda onun için, işte cevabı böyle.
Başka cevap arama, hepsi aynı cevapta.
Kaç boyuttan bakarsan bak, herşey aynı ebatta.
Aklı olmayan balık, suda suyu sorarken,
Bu halinle balığa benziyorsun sanki sen,
Gördüğün herşeye bak, Sanat nasıl işlenmiş?
İşlemeler ortada, işleyense gizlenmiş!...*

BİZ

Düşman koynunda, onun elinde,
Onu yıkmak için büyümüşüz biz!...
Kendi sarayında, kendi evinde
Firavın musaları olmuşuz biz.

**) Bir eserin yapıcısına inanmak için, tıls mimarı görmek gerekmez, eseri görmek yeterlidir.

ŞİİR YAZACAĞIM

Dünyada ne varsa bildiğim,
Duyduğum, gözlerimle gördüğüm,
Yazmak istiyorum hepsini ben.
İçimden böyle esti, bilmiyorum neden?
Şiir yazacağım, duygum neyi söylerse.
Okutacağım onları, sonra herkese.
Şiir yazacağım, şair olmayacağım.
"Kurallar bozulmaz" derlerse bozacağım.
Şiir yazacağım, şair olmak mı asla.
Şair imzası atmam, kalemler bana kalsa.
Acılar büyük... Mahsun çehreler...
Yalancılar... Katiller... Neler, neler..
Durmadan, dinlenmeden bunları yazacağım.
"Nasıl yazayım" diye bilene soracağım.
"Aman cümle bozuk... hata çok.. tenkitler.."
Şair olmadığım için aldırmayacağım.